

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	361
Land:	Rusland
Kilde:	Landinfo
Titel:	Temanotat – Ingusjetia: Sikkerhetssituasjonen, menneskerettigheter og utsatte grupper
Udgivet:	3. november 2014
Optaget på baggrundsmaterialet:	5. januar 2015

Temanotat

Ingusjetia: Sikkerhetssituasjonen, menneskerettigheter og utsatte grupper

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) skal som faglig uavhengig enhet innhente og analysere informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos rapporter og temanotater er basert på opplysninger fra både åpne og anonyme kilder. Opplysningene er innsamlet og behandlet i henhold til kildekritiske standarder.

Informasjonen som blir lagt fram i rapportene og temanotatene, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos rapporter og temanotater er heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

© Landinfo 2014

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.

Alle henvendelser om Landinfos rapporter kan rettes til:

Landinfo

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Storgaten 33 A

Postboks 8108 Dep

N-0032 Oslo

Tel: 23 30 94 70

E-post: landinfo@landinfo.no

www.landinfo.no

SUMMARY

The security situation in Ingushetia deteriorated during the 2000s, with a peak in 2009 regarding acts of violence and casualties caused by insurgency-related violence. The situation exceeded Chechnya when it came to the number of violent incidents. There has been a steady reduction in violence since 2010. However, violent incidents still occur. There are few civilians among the victims of insurgent-related violence. In the fight against the insurgents innocent persons are still suspected, although this is on a lower scale than before. The number of abductions has decreased significantly. Mistreatment of detainees, described as torture by sources, is still happening on a regular basis.

Critics of the authorities, human rights activists, independent journalists, are working in a more liberal climate than under the former president, Zyazikov. However, from time to time, they are exposed to threats and other kinds of reactions. One can be quite critical of the Ingush authorities today. However, the authorities are following what is written and published, amongst others using the anti-extremist legislation in the Russian Criminal Code to close down several internet sites.

SAMMENDRAG

Sikkerhetssituasjonen i Ingusjetia utviklet seg i negativ retning på 2000-tallet og 2009 ble vurdert som det verste året. Sikkerhetssituasjonen ble da omtalt som dårligere enn i Tsjetsjenia. Siden 2010 har sikkerhetssituasjonen forbedret seg. Antallet voldshendelser har sunket betydelig. Likevel, voldshendelser inntreffer fremdeles. Det er få sivile blant ofrene for opprørsrelatert vold. Bakgrunnen for reduksjonen i volden skyldes at opprørerne har blitt færre og svakere, samt en mer forsonende overordnet politikk fra Ingusjetias politiske ledelse. I myndighetenes kamp mot mistenkte opprørere blir fremdeles uskyldige utsatt for mistanke, selv om omfanget er mindre enn før. Antallet bortføringer har sunket betraktelig. Mishandling av pågrepne, omtalt som tortur av kilder, er fremdeles vanlig.

Andre kritikere, menneskerettighetsaktivister og uavhengige journalister, arbeider i et friere klima enn under den forrige presidenten, Zjazikov. Likevel utsettes de fra tid til annen for press, trusler og andre type reaksjoner. Man kan være ganske myndighetskritisk i Ingusjetia i dag. Kritikken går likevel ikke alltid upåaktet hen. Ingusjetiske myndigheter er oppmerksomme og følger med på negativ omtale. De bruker ekstremisme-paragrafen i den russiske straffeloven ganske aktivt, noe som har ført til at flere nettsteder har blitt forbudt.

INNHold

1. Innledning	6
2. Sikkerhetssituasjonen	6
2.1 Historikk	6
2.2 Utviklingen av sikkerhetssituasjonen 2002 til 2008	7
2.3 President Jevkurov og hans styre	8
2.4 Voldsutviklingen fra 2009 og frem til i dag	9
2.4.1 Voldshendelser	9
2.4.2 Sårede og drepte	10
3. De ingusjetiske opprørerne	11
3.1 Organisering	11
3.2 Antall, ideologi og rekruttering	12
3.2.1 Antall	12
3.2.2 Ideologi	12
3.2.3 Rekruttering	13
3.3 Aksjoner	14
4. Myndighetenes reaksjoner på opprørsvirksomhet	15
4.1 Bortføringer	15
4.2 Utenomrettslige henrettelser	16
4.3 Hvem utfører aksjonene mot opprørere/mistenkte opprørere?	16
4.4 Er aksjonene mot opprørerne målrettede?	17
4.5 Bruk av tortur	17
4.6 Løslatelser mot betaling av bestikkelser	18
4.7 Rehabiliteringskommisjonen	19
5. Hvem mistenkes for opprørsvirksomhet?	20
5.1 Slektninger og kontakter til opprørerne	20
5.2 Tidligere straffedømte eller pågrepne	21
5.3 Strengt praktiserende muslimer	21
6. Andre utsatte grupper	22
6.1 Menneskerettighetsaktivister	22
6.2 Opposisjonelle	23
6.3 Kritiske journalister og bloggere	24
6.4 Andre utsatte grupper	26

7. Referanser	27
8. Vedlegg	34
8.1 Vedlegg 1 – Kart over Ingusjetia	34
8.2 Kart over Nord-Kaukasus	35

1. INNLEDNING

Mens krigene raste i naborepublikken Tsjetsjenia på 1990-tallet (1994-1996 og 1999-2000), var det relativt fredelig i Ingusjetia. Ingusjetia strevde med å komme seg på fote økonomisk som selvstendig delrepublikk i Den russiske føderasjonen, da den på begynnelsen av den andre tsjetsjenske krigen (1999) tok imot flere hundre tusen internflyktninger fra Tsjetsjenia. Dette, i tillegg til at ingusjetiske myndigheter bistod tsjetsjenske myndigheter med å lete etter tsjetsjenske separatister på ingusjetisk territorium, markerte begynnelsen på en svært urolig og spent situasjon i Ingusjetia. Voldshendelser økte i omfang på 2000-tallet, med en topp i 2009. De som markerte motstand mot sittende ingusjetiske myndigheter ble utover på 2000-tallet gradvis mer radikalisert, og konflikten står i dag mellom ingusjetisk politi og føderale sikkerhetsstyrker på den ene siden og radikale islamister på den andre. Situasjonen roet seg fra 2010, blant annet som følge av at myndighetene nedkjempet sentrale deler av den ingusjetiske opprørsbevegelsen.

Notatet beskriver sikkerhets- og menneskerettighetssituasjon i Ingusjetia slik den fremstår i oktober 2014 og situasjonen for spesielt utsatte grupper. Det baserer seg på skriftlige kilder fra menneskerettighetsorganisasjoner, nyhetsbaser og forskningsstiftelser. En del informasjon er også innhentet i samtaler med ulike kilder som er godt informert om situasjonen i Ingusjetia på flere tjenestereiser til Russland og på fortløpende e-postkorrespondanse med kilder.

2. SIKKERHETSSITUASJONEN

2.1 HISTORIKK

Ingusjetia ligger i Nord-Kaukasus, mellom de russiske delrepublikkene Nord-Ossetia i vest og Tsjetsjenia i øst og ved grensen til Georgia i sør. Det er den minste delrepublikken i Russland på ca. 4000 kvadratkilometer¹ og har 413 000 innbyggere, ifølge folketellingen som ble gjennomført i oktober 2010. Hovedstaden er Magas, mens den største byen er Nazran med rundt 90 000 innbyggere (Wikipedia).

Det er store likhetstrekk mellom ingusjerne og tsjetsjenerne. De betegnes som ett folk, Vainakh-folket. Språkene er nært beslektet, begge områder er klaninndelte og religionen er islam (Landinfo 2008).²

Ingusjetia ble en egen delrepublikk i den russiske føderasjonen i 1992. Frem til 1992 hadde Ingusjetia vært en del av Den tsjetsjensk-ingusjetiske republikken. Etter at tsjetsjenske nasjonalister tok makten i 1991 og erklærte seg uavhengig av Russland, ble Den tsjetsjensk-ingusjetiske republikken delt i to (Landinfo 2008, s. 3).

---

¹ Det er ca. 15 mil fra nord til sør og 7 mil fra vest til øst.

² Størstedelen av befolkningen i Nord-Kaukasus er muslimer og tilhører *sunni*-islam. De fleste er igjen *sufier*, tilknyttet ulike *sufi*-ordener (som praktiserer muslimsk mystisisme).

På 1990-tallet og begynnelsen av 2000-tallet var det sikkerhetsmessig relativt rolig i Ingusjetia. I motsetning til tsjetsjenerne, har ingusjerne stort sett alltid vært lojale mot Kreml. De har ikke ønsket selvstendighet og løsrivelse slik som tsjetsjenerne har gjort. Området er lite og fattig og helt avhengig av føderale pengeoverføringer (Landinfo 2008, s. 3). Mens krigene herjet i Tsjetsjenia på 1990- og 2000-tallet, søkte tusenvis av flyktninger tilflukt i Ingusjetia.³ Dette ble en stor belastning for det ingusjetiske samfunnet, og bidro til at økonomien ikke fikk utvikle seg. Dårlige økonomiske forhold sees på som én årsak til den urolige situasjonen som har preget Ingusjetia (Landinfo 2008).

I 2002 tok Murat Zjazikov over makten etter den forholdsvis populære presidenten Ruslan Aushev. Kort tid etter at Zjazikov kom til makten, ble det bestemt at flyktningleirene med tsjetsjenske internflyktninger skulle stenges. Føderale og ingusjetiske myndigheter mente at det befant seg tsjetsjenske opprørere blant flyktningene, og det ble rapportert om pågripelser av tsjetsjenske internflyktninger i leirene. Ingusjetiske myndigheter stengte den siste leiren i juni 2004 (HRW 2008, s. 14).

2.2 UTVIKLINGEN AV SIKKERHETSSITUASJONEN 2002 TIL 2008

Fra ca. 2002 utviklet sikkerhetssituasjonen seg i negativ retning. Pågripelser og forsvinninger økte i hyppighet og rammet først og fremst de tsjetsjenske internflyktningene (HRW 2008, s. 15-16). Samtidig viste Zjazikov seg som en svak president og ble stadig mer upopulær. Situasjonen tilspisset seg i 2004 som følge av at flere hundre opprørere fra Ingusjetia og Tsjetsjenia, ledet an av den kjente tsjetsjenske opprøreren Sjamil Basajev, den 21. juni gikk til angrep på ulike myndighets- og sikkerhetsstrukturer i delrepublikken. Nærmere 100 mennesker ble drept, hvorav de fleste var politi og personer fra sikkerhetsstrukturene (Bigg 2009; RIA Novosti 2006).

Fra 2007 forverret situasjonen seg betraktelig (Landinfo 2008). Antall overgrep begått av opprørere mot myndighetspersoner økte i omfang. Sommeren og høsten 2007 ble myndighetsorganer og ulike sikkerhetsstrukturer som politi og militære utsatt for angrep av militante opprørere flere ganger i uken, og i perioder daglig (HRW 2008, s. 21, 23). Myndighetene svarte med aksjoner for å ta de skyldige. Ifølge den russiske menneskerettighetsorganisasjonen Memorial (2008) og Human Rights Watch (HRW 2008) ble uskyldige rammet i disse aksjonene. Myndighetene ble kritisert for å gå ukritisk til verks og bruke hardhendte virkemidler for å ta opprørere. Som et forsøk på å dempe det voksende opprøret i Ingusjetia, utplasserte føderale myndigheter sommeren 2007 et par tusen soldater fra det russiske innenriksministeriet (MVD) i delrepublikken (HRW 2008, s. 23).

Ifølge kilder som Memorial (2008) og HRW (2008) stod føderale sikkerhetsstyrker bak en rekke drap og bortføringer av sivile. Dette skjedde som regel i forbindelse med «spesialoperasjoner», hvor det hendte at hele landsbyer ble avstengt. De samme kildene hevdet at mistenkte ble skutt under spesialoperasjoner, med den begrunnelse at vedkommende hadde gjort væpnet motstand. I en del tilfeller hevdet vitner det motsatte.

---

³ I 2000 befant det seg omtrent 240 000 internflyktninger i Ingusjetia (Landinfo 2008).

Til tross for økningen i antall voldsepisoder i 2007, mente daværende president Zjazikov at situasjonen i delrepublikken var rolig (Jamestown Foundation 2007).

2.3 PRESIDENT JEVKUROV OG HANS STYRE

Voldsepisodene økte ytterligere i 2008, med voldshendelser nesten daglig (Bigg 2008). President Zjazikov ble stadig mer upopulær, og befolkningen og den politiske opposisjonen anklaget ham for ikke å gjøre noe med volden, den dårlige økonomiske situasjonen og korrupsjonen som rådet i delrepublikken. Flere høytstående myndighetspersoner ble utsatt for attentater. I tillegg ble eieren av det regimekritiske nettstedet Ingushetiya.ru, Magomed Jevlojev, drept da han ble anholdt av ingusjetiske myndigheter. Drapet vekket sterke reaksjoner.

I oktober 2008 foretok Kreml politiske endringer som følge av den spente situasjonen. President Zjazikov ble avsatt og erstattet med Junus Bek-Jevkurov, en etnisk ingusjer med bakgrunn fra militæret.

Jevkurov inntok straks en annen holdning enn Zjazikov. Han fokuserte på å gå i «dialog» med det sivile samfunn. Han avsatte regjeringen og avholdt raskt møter med den politiske opposisjonen og med menneskerettighetsforkjempere. Han satte i gang tiltak for å få bukt med den utstrakte korrupsjonen, og opprettet et forhandlingsorgan som spesielt skulle fokusere på å løse konflikter knyttet til blodhevn (RFE/RL 2009; Memorial 2009). I første omgang bidro slike tiltak til at befolkningen fikk tiltro til og ga sin støtte til Jevkurov.

I de første årene etter at president Jevkurov kom til makten ble han av mange sett på som en modig og progressiv leder, som lyttet til menneskerettighetsforkjempere og var villig til å tilgi opprørere. I motsetning til tsjetsjenske myndigheter som anvender en autoritær og repressiv strategi om kollektiv ansvarlighet for å skremme familier og andre som står opprørerne nær, la Jevkurov vekt på å gå i dialog med slektninger til opprørere. Han skal blant annet ha møtt foreldre til mistenkte opprørere, hvor han ba foreldrene om å overtale sine sønner til å forlate opprørsbevegelsen (RFE/RL 2011c).

Likevel har populariteten til Jevkurov sunket, hvilket trolig har sammenheng med at han ikke har klart å gjøre noe med korrupsjonen i det offentlige byråkratiet og i domstolene, samt den høye arbeidsledigheten som har ligget på rundt 50 % under Jevkurovs styre (RFE/RL 2009; Dzutsev 2011; RFE/RL 2011c; Dzutsev 2014).⁴

Jevkurov ble høsten 2013 gjenutnevnt som leder av Ingusjetia.⁵ Det siste året har han ført en hardere retorikk, blant annet overfor opprøreres familiemedlemmer. I

---

⁴ Det uavhengige magasinet Dosh gjorde i mars 2011 en undersøkelse av Jevkurovs og de to foregående presidentene, Aushev og Zjazikovs, popularitet blant befolkningen. Aushev var klart den mest populære (81,8 %), mens Zjazikov og Jevkurov skåret lavt med henholdsvis 9,5 % og 8,7 %. Det overraskende var at Jevkurov skåret lavere enn sin forgjenger, Zjazikov, som er kjent som en svært upopulær president. Dette kan ha sammenheng med at Jevkurov ikke har klart å innfri løftene om å rydde opp i blant annet den utbredte korrupsjonen i delrepublikken (Mikalchenko 2011). Det kan også ha sammenheng med at han har tatt noen upopulære avgjørelser, blant annet til en viss grad erkjent at det omstridte Prigorodnij-området tilhører Nord-Ossetia.

⁵ 1. juni 2012 ble det innført en lovendring (under president Medvedev) om at regionale ledere skal velges direkte. Etter at Putin kom til makten ble imidlertid loven på nytt endret til at regionene kan avvise direkte valg på sine ledere. President Putin forklarte endringen med at direkte valg kunne føre til økte spenninger blant minoriteter (Crisis Group 2013, s. 17).

september 2013 uttalte Jevkurov at husene til familier som har huset opprørere skal ødelegges og deres landområder beslaglegges. Familier som huser og mater slektninger i opprørsbevegelsen skal stilles juridisk og moralsk ansvarlig. På et møte med familier til ettersøkte personer i mai 2014, skal Jevkurov ha gjentatt at det vil bli reaksjoner (uten at det nevnes hva) mot familier til personer som er etterlyst dersom de ikke klarer å overtale opprørere til å overgi seg (Kavkazkij-uzel 2014c). I et intervju med redaktøren av Caucasian Knot i juli 2014 forklarte Jevkurov at brødre, søstre, foreldre og ektefeller skal ansvarliggjøres dersom de har matet eller huset en person som er føderalt etterlyst. De er da medansvarlige, både i juridisk og moralsk forstand (Kavkazkij-uzel 2014d).

Jevkurovs skjerpede retorikk skyldes trolig at han må vise en hardere linje for å kunne forbli i jobben som president. Det har blitt vist til presidenten i Dagestan som ble erstattet i januar 2013, sannsynligvis fordi han førte en for «myk» politikk, blant annet overfor salafier (redaktør i Caucasian Knot, møte oktober 2013). Samtidig opprettholder likevel Jevkurov en mykere politisk linje, sammenlignet med sin kollega president Ramzan Kadyrov i Tsjetsjenia, gjennom en viss dialog med menneskerettighetsorganisasjoner i delrepublikken og ved å opprettholde kommisjonen for rehabilitering av opprørere (se del 4.7).

2.4 VOLDSUTVIKLINGEN FRA 2009 OG FREM TIL I DAG

2.4.1 Voldshendelser

Antall opprørsrelaterte voldshendelser økte i omfang fra 2008 til 2009. I 2008 ble det registrert totalt 350 voldsepisoder, mens det i 2009 lå et sted mellom 400 og 425 (Mendelson, Malarkey & Moore 2010).⁶ I 2009 inntraff også flere til dels omfattende voldsaksjoner, i tillegg til at profilerte myndighetspersoner ble utsatt for attentater. Blant annet ble assisterende leder for Høyesterett i Ingusjetia, Asa Gazgarijeva, skutt og drept den 9. juni 2009. President Jevkurov ble rammet av et selvmordsangrep den 22. juni 2009 og en selvmordsbomber drepte 25 og såret mer enn 200 i Nazran den 17. august 2009 (Hammarberg 2009).

Fra 2010 og frem til i dag har det imidlertid vært en jevn nedgang i antall opprørsrelaterte voldshendelser. Nedgangen skyldtes trolig en svekket opprørsbevegelse som følge av at flere sentrale ledere i den ingusjetiske opprørsbevegelsen ble pågrepet eller drept våren 2010. Nyhetsstedet Kavkazkij-uzel (2010) opplyste at det i løpet av hele 2010 inntraff 40 eksplosjoner og terrorhandlinger i Ingusjetia.⁷ De største voldsaksjonene som ingusjetiske opprørere stod bak i 2010 og 2011 ble gjennomført utenfor Ingusjetia. I september 2010 ble det sentrale markedet i Vladikavkaz i Nord-Ossetia rammet av en selvmordsaksjon, den

---

⁶ Disse tallene omfatter bortføringer av sivile og militære, bomber (også udetonerte), likvideringer av sivile og militære, angrep begått av opprørere, operasjoner utført av politi eller militære mot opprørere, våpenfunn og ødeleggelse av eiendom begått av opprørere. Center for Strategic International Studies (CSIS) bruker først og fremst hendelser rapportert av nyhetsstedene Kavkazkij-uzel som grunnlag for sine tall. Når CSIS begrunner bruken av nyhetsstedet Kavkazkij-uzel som kilde, viser de til at rapporteringer fra dette nyhetsstedet av en rekke øvrige kilder omtales som grundige og pålitelige. Kavkazkij-uzel opplyser at de henter sine tall fra egne data og åpne kilder.

⁷ Kavkazkij-uzel definerer «voldshendelser» som «eksplosjoner og terrorhandlinger», som er en smalere definisjon av voldshendelser enn den definisjonen CSIS anvender (se fotnote 6).

har blitt knyttet til ingusjetiske opprørere (Memorial 2010a). I tillegg ble Domodedovo-flyplassen i Moskva utsatt for et selvmordsangrep i januar 2011. Etterforskning har kommet frem til at aksjonisten var borger av Ingusjetia (Sechin 2011; RFE/RL 2011a).

Ifølge nettstedet Caucasian Knot (Kavkazkij-uzel u.å.) var det en ytterligere nedgang i voldshendelser i 2011. Antall drepte ble nærmest halvert sammenlignet med 2010 (som fremgår av tabell 1, del 2.4.2).

I 2012 forverret imidlertid situasjonen seg noe, med en økning i antall voldshendelser, for deretter å roe seg ned igjen i 2013.

Fra 2008-2009 har selvmordsbomber blitt tatt i bruk som aksjonsform over hele Nord-Kaukasus.⁸ De fleste selvmordsaksjonene har funnet sted i Tsjetsjenia og Dagestan, men slike aksjoner har også forekommet i Ingusjetia.⁹ I 2009 fant det sted fire slike aksjoner i Ingusjetia, mens det i 2010 var to selvmordsaksjoner. I årene fra 2011 til 2013 inntraff en selvmordsaksjon per år (Mendelson, Malarkey & Moore 2010; Kavkazkij-uzel 2011; Kavkazkij-uzel 2012; Kavkazkij-uzel u.å.; Kavkazkij-uzel 2014e).¹⁰

2.4.2 Sårede og drepte

Nedenfor følger en oversikt over antall ofre for opprørsrelatert vold i de ulike delrepublikkene i Nord-Kaukasus fra 2010 til 2013. Tallene omfatter drepte og sårede opprørere, representanter for politi- og sikkerhetsstyrker og sivile.

Tabell 1:

	2010		2011		2012		2013	
	Drepte	Sårede	Drepte	Sårede	Drepte	Sårede	Drepte	Sårede
Dagestan	378	307	413	411	405	290	341	300
Ingusjetia	134	192	70	38	84	83	30	58
Tsjetsjenia	127	123	95	106	82	92	39	62
Kabardino-Balkaria	79	82	129	44	107	49	92	31

Kavkazkij-uzel (2011; 2012; 2013a; 2013b; 2013c; 2013d)

Hva gjelder Ingusjetia viser tabellen at tallene på drepte og sårede har sunket jevnt siden 2010, med unntak av 2012 da tallet på drepte og sårede økte. 134 personer ble drept i 2010, mens 30 ble drept i 2013. Det bør også nevnes at fra 2009 til 2010 ble antallet drepte mer enn halvert (oppunder 300 drepte i 2009) (Mendelson, Malarkey & Moore 2010).

⁸ Selvmordsbombere ble en del brukt av tsjetsjenske opprørere i perioden 2002-2005.

⁹ Doku Umarov annonserte i mai 2009 at den såkalte *Riyad us-salihin shahid*-brigaden var gjenopprettet. Denne gruppen påtok seg ansvaret for en rekke selvmordsaksjoner i 2009, deriblant angrepet på president Jevkurov i juni 2009.

¹⁰ Anti-terroroperasjoner i Ingusjetia er styrt av Russlands føderale anti-terrorlovgivning. Denne lovgivningen gir adgang til å innskrenke personers friheter og rettigheter av en slik varighet og i et slikt område som vurderes som hensiktsmessig. Dette innebærer blant annet utvidet adgang til å foreta dokumentkontroller, adgang til ransaking av hjem uten ransakingstillatelse og å foreta tilfeldig overvåkning av telefon og internett (HRW 2008).

Forskjellen mellom Dagestan og de andre delrepublikken hva gjelder antall drepte og skadde er markant, mens forskjellen mellom de andre delrepublikkene ikke er veldig stor. Det er viktig å se disse tallene i forhold til delrepublikkenes folketall og geografiske utstrekning. Dagestan med flest antall ofre er over dobbelt så stort som Tsjetsjenia og har nesten tre ganger så mange innbyggere.¹¹ Ingusjetia, med omtrent like mange drepte som Tsjetsjenia, har under halvparten så mange innbyggere. I tillegg er Tsjetsjenia omtrent fem ganger så stort som Ingusjetia.

Det er klart flest opprørere og politimenn/sikkerhetssoldater som blir drept eller såret. Antallet *sivile* ofre fordeler seg slik: 2010 - 40 drept og 59 såret, 2011 - 11 drept og 6 såret, 2012 - 11 drept og 21 såret og 2013 - 7 drept og 13 såret (Kavkazkij-uzel 2011; Kavkazkij-uzel 2012; Kavkazkij-uzel 2013c; Kavkazkij-uzel 2014a).

3. DE INGUSJETISKE OPPRØRERNE

3.1 ORGANISERING

De ingusjetiske opprørerne er organisert i *jamat* (Vachagev 2007; Yarlykapov 2007).¹²

En militant *jamat* er en regional samling av opprørsgrupper, som ledes av en *emir*. Jamaten kan inneholde flere undergrupper (*jamater*) av opprørere, som dekker ulike distrikter og som ledes av lokale emirer. Det er ikke kjent hvorvidt de lokale jamatene opererer selvstendig, eller om aksjoner koordineres av den overordnede jamaten (emiren). Heller ikke alle opprørere er organisert i jamater (Yarlykapov 2007; McGregor 2006; Al-Shishani, møte mars 2011; Jane's World Insurgency and Terrorism 2013).

Dagens ingusjetiske *jamat* ble organisert i 1999. Etniske ingusjere som flyktet fra Tsjetsjenia til Ingusjetia begynte å bygge opp militære enheter der. Til å begynne med var det Tsjetsjenia som var i fokus for de ingusjetiske opprørerne. Mange hadde slåss i ulike tsjetsjenske grupperinger under den første tsjetsjenske krigen (1994-1996). Videre bistod ingusjetiske opprørere tsjetsjenske opprørsgrupper på begynnelsen av den andre tsjetsjenske krigen i 1999 (Vatchagaev 2007).

I 2000-2001 skal ingusjetiske opprørsgrupper ha blitt reorganisert og inndelt etter territorier. Man fikk for eksempel *Sleptsov jamat*, *Nazran jamat*, samt *Karabulak* og *Malgobek jamat* (Vatchagaev 2007). Dette bidro til at man fikk opprørsgrupper spredt utover nesten hele delrepublikken.

Utover på 2000-tallet ble det et mål for opprørere, ikke bare i Ingusjetia, men også i Tsjetsjenia, Dagestan og Kabardino-Balkaria, å etablere en mer radikal samfunnsorden i hele Nord-Kaukasus i et eget emirat. Den tidligere tsjetsjenske opprørslederen Doku Umarov erklærte høsten 2007 opprettelsen av Det kaukasiske

---

¹¹ Befolkningstallet i de ulike delrepublikkene etter den siste folketellingen i 2010 er som følger: Ingusjetia 412 529, Tsjetsjenia 1 268 989, Dagestan 2 910 249, Kabardino-Balkaria 859 939.

¹² *Jamat* betyr «gruppe» på arabisk, og har ikke nødvendigvis noen religiøs betydning.

emiratet. I dag utgjør ingusjetiske opprørere Den ingusjetiske sektoren av den kaukasiske front, eller *Vilayat Ghalghaycho* (Ingusjetia og Nord-Ossetia) (*vilayat*: arabisk for provins), en militær enhet som er en del av en felles nord-kaukasiske opprørsbevegelse. De ingusjetiske opprørerne kjemper derfor verken for en egen tsjetsjensk eller ingusjetisk stat, men for et eget nord-kaukasiske emirat. Til tross for Det kaukasiske emiratets «sentraliserte» struktur, er modus operandi i de ulike vilayatene løstrevet fra hverandre. Den geografiske inndelingen, samt det store antallet sikkerhetsstyrker i regionen, vanskeliggjør samarbeid på tvers. Faren for å bli oppdaget gjør også at opprørerne i mindre grad krysser republikksgrensene (internasjonal organisasjon, møte Moskva november 2012). Ikke desto mindre, de ulike vilayatene utvikler seg i takt med den enkelte delrepublikks politikk for bekjempelse av opprørere. Dette bidrar trolig også til at det er løse bånd mellom, og ulik intensitet i, de ulike vilayatene.¹³

Den ingusjetiske opprørsbevegelsen ble ledet av emir Magas frem til 2010.¹⁴ Magas ble pågrepet vinter/vår 2010 og ble i oktober 2013 dømt til livsvarig fengsel (Vatchagaev 2009; RFE/RL 2010; RFE/RL 2013c). Det har vært flere ledere etter Magas' pågrep. Emir Adam, som skal ha etterfulgt Magas, ble angivelig drept i mai 2013 (RFE/RL 2013b).¹⁵ Den hittil siste «emiren av Ingusjetia» skal ha vært Emir Abdallah, også kalt Artur Gatagazhev. Han skal ha blitt drept i mai 2014 i forbindelse med en spesialoperasjon. Den ingusjetiske opprørsbevegelsen bekreftet i juni 2014 at Gatagazhev var drept (Vatchagaev 2014; Hunafa.com 2014). Landinfo kjenner ikke til om det har blitt utpekt ny leder og eventuelt hvem dette er.

3.2 ANTALL, IDEOLOGI OG REKRUTTERING

3.2.1 Antall

Det er ikke mulig å få tak i uavhengige og verifiserbare tall på hvor mange opprørere det er i Ingusjetia i dag. Hva gjelder slike tall må en ta forbehold om at begge sider i konflikten har interesse av å manipulere tallene. Det antas uansett at det er snakk om få opprørere, som følge av at voldsnivået i Ingusjetia har blitt kraftig redusert de senere årene. President Jevkurov uttalte i juli 2014 at det var omtrent 25 aktive krigere igjen i Ingusjetia. Landinfo har ikke funnet andre typer kilder, dvs. ikke-myndighetskilder, som støtter oppunder dette tallet. I tillegg er det et støtteapparat rundt de aktive krigerne, men det er uvisst hvor mange dette dreier seg om.

3.2.2 Ideologi

De fleste muslimer i Nord-Kaukasus tilhører *sufi*-retningen innenfor sunni-islam, som betegnes som en blanding av religion og tradisjoner. Dagens opprørere i Nord-Kaukasus tilhører i hovedsak *salafi*-retningen innenfor sunni-islam. På generelt

---

¹³ Emiratet ledes nå av Ali Abu Mohammad (russisk navn Aliaskhab Kebekov) som er etnisk avar fra Dagestan.

¹⁴ Emir Magas er hans *nom de guerre*. Han skal i virkeligheten hete Ahmed eller Magomed Jevlojev. Noen mener også at han egentlig er en tidligere politimann ved navn Ali Taziyev (RFE/RL 2010).

¹⁵ Det har vært mange spekulasjoner på emir Adams virkelige identitet og når han ble drept. Det ble spekulert på om Issa Khashagulgov (dømt for bombeangrep i Vladikavkaz i september 2010) var emir Adam. Det vises også til at Dзамалеил Муталиев skal ha vært emir Adam (d drept mai 2013).

grunnlag kan salafiene sies å dyrke den «rene» form for islam slik den ble praktisert på profeten Mohammeds tid. De nord-kaukasiske salafiene ønsker å rengjøre islam for lokale tradisjoner og hedenske innslag (Akaev 2010).¹⁶

Det er ulike retninger innenfor salafismen, og ikke alle salafier er militante (Al-Shishani, møte mars 2011). De nord-kaukasiske opprørerne kan betegnes som salafi-jihadister, det vil si at de gjør opprør med bruk av væpnet makt. Samtidig befinner det seg en del salafier i Nord-Kaukasus, spesielt i Dagestan, som ikke deltar i, eller støtter, opprørsbevegelsen.¹⁷¹⁸ Slike såkalte fredelige, tradisjonelle salafier er heller ikke nødvendigvis motstandere av den russiske staten (Markedonov 2010).

3.2.3 Rekruttering

Ifølge en journalist fra Caucasian Knot (intervju, februar 2010) kan man dele ingusjetiske opprørere (og sannsynligvis andre opprørsgrupper i Nord-Kaukasus, Landinfos kommentar) inn i to grupper. Den ene gruppen omfatter de som rekrutteres til opprørsgrupper på grunn av hevnmotiver. Disse driver målrettet hevn mot utpekte politimenn. Den andre gruppen omfatter militante islamister som stiller hele Ingusjetia til ansvar og som retter aksjonene sine mot myndighetspersoner generelt og personer som lever «vestlig». Den dårlige sosiale situasjonen i delrepublikken med svært høy arbeidsledighet pekes også på som en årsak til rekruttering til opprørsbevegelsen (HRW, intervju februar 2010).

Rekrutteringen synes i hovedsak å skje gjennom bekjentskap og relasjoner til opprørsmedlemmer, men også gjennom opprørernes nettsteder.¹⁹ Det er ikke kjent at opprørerne driver særlig grad av tvangsrekruttering (RFE/RL 2011b; al-Shishani, møte mars 2011). Ifølge Crisis Group (2012, s. 14) drives det rekruttering av unge i miljøer rundt moskeer, universiteter, treningssentre og arbeidsplasser.

Det er vanskelig å si hvorvidt opprørerne har støtte i den ingusjetiske befolkningen og eventuelt hvor mye støtte de har. Ifølge en journalist fra Caucasian Knot (intervju, februar 2010) vil opprørere som hevner seg på politimenn på grunn av overgrep mot slektninger eller lignende, få større sympati enn opprørere som dreper «hvem som helst». Aksjoner som rammer uskyldige sivile skaper frykt i befolkningen. I mange tilfeller er folk redde både for politi- og sikkerhetsstrukturene og for opprørerne (HRW, intervju februar 2010).

---

¹⁶ I russisk massemedia og blant myndigheter blir salafiene ofte referert til som *wahhabi*. Ordet *al-Wahhabiya* kommer fra Muhammad ibn al-Wahhab, grunnleggeren av en konservativ gren i islam, som levde i Saudi-Arabia på 1700-tallet. Hans religiøse lære ble senere den saudiarabiske statens offisielle religiøse ideologi. Hans tilhengere omtalte seg selv ikke som wahhabister, men som «de som følger forgjengerne», eller salafiene (Markedonov 2010).

¹⁷ Etter Sovjetunionens sammenbrudd så man i flere områder en fremvekst av islam, også mer konservativ islam. Den tsjetsjenske forskeren Vakhit Kh. Akaev mener man fikk et ideologisk vakuum etter Sovjetunionens oppløsning, som blant annet ble fylt med religion, også ekstreme strømminger (Akaev 2010).

¹⁸ Det har også vært opprørere som ikke bekjente seg til salafismen, men som var sufister. Dzokhar Dudaev (grunnleggeren av det uavhengige Ichkeria) og opprørslederen Aslan Maskhadov var blant disse. Mange av opprørerne under den første krigen i Tsjetsjenia var sufister, ettersom denne konflikten hadde et større nasjonalistisk preg enn det dagens konflikt har.

¹⁹ De ulike vilayatene har sine egne nettsteder. Kjente nettsteder er blant annet hunafa.com (ingusjetiske opprøreres nettsted), kavkazcenter.com (Det kaukasiske emiratets felles nettsted), jamaatshariat.com (den dagestanske opprørsgruppen Jamaat Shariats nettsted).

3.3 AKSJONER

Som nevnt i punkt 2.4.1 har antall voldshendelser blitt kraftig redusert siden 2009. Til tross for dette, viser rapporteringer fra Ingusjetia at opprørerne fremdeles er operative og fra tid til annen gjennomfører aksjoner. I et intervju med nettavisen Caucasian Knot i juli 2014 opplyste Jevkurov at det mest urolige området i Ingusjetia er Sunzha-distriktet (som ligger i grenseområdet mellom Ingusjetia og Tsjetsjenia), hvor det over lengre tid har befunnet seg en gruppe opprørere på ca. 15-17 personer (Kavkazkij-uzel 2014d).

Landinfo har gått gjennom hendelser i Ingusjetia knyttet til konflikten mellom militante opprørere og myndighetene i perioden fra januar 2013 til juli 2014 rapportert i Kavkazkij-uzel (u.å.). Hendelsene omfatter spesialoperasjoner med pågrep eller likvidering av mistenkte opprørere, bortføring, opprøreres angrep på politi- og sikkerhetsstyrker og funn av våpen.

Rapporteringene viser rundt 65 slike hendelser i løpet av den nevnte perioden. Rundt 25 hendelser inntraff i Sunzha-distriktet, 25 i Nazran-distriktet, dernest har det inntruffet hendelser i Malgobek-distriktet og noen få hendelser i Dzeirakh-distriktet. Rapporteringene viser at opprørerne først og fremst retter sine aksjoner mot politi, sikkerhetsstrukturer og representanter for offentlige myndigheter. Vanlige aksjonsformer mot myndighetspersoner omfatter skyting, kasting av håndgranater mot bestemte mål og eksplosjoner som følge av utplasserte bomber eller miner.²⁰

Det ble gjennomført en selvmordsaksjon i denne perioden (i mai 2013), nærmere bestemt i Ordzhonikidzevskaja i Sunzha-distriktet, der 13 ansatte i sikkerhetsstyrkene omkom. I august 2013 ble sjefen for Ingusjetias sikkerhetsråd, Akhmed Kotiev, skutt og drept sammen med sin sjåfør.

Det er i løpet av perioden innført anti-terroroperasjoner (CTO) og gjennomført spesialoperasjoner ved en rekke anledninger.²¹ Anti-terroroperasjoner ble innført i Sunzha-distriktet i februar 2013 og i Nazran-distriktet i april 2013, mai 2013, november 2013 og i mars 2014. I mai 2014 ble en større spesialoperasjon gjennomført i byen Sagopshi i Malgobek-distriktet. Syv opprørere skal ha blitt drept, deriblant lederen av Ingusjetias opprørsbevegelse, Artur Gatagazhev (Vatchagaev 2014; Hunafa.com 2014).

Ifølge en rapport fra Jane's World Insurgency and Terrorism (som sitert i Landinfo 2014) bruker opprørerne i hovedsak ulike håndvåpen med opprinnelse fra Sovjet, slik som Kalashnikov og Dragunov snikskyttergevær, i tillegg til maskingevær, håndgranater og rakettdrevne granater (rocket-propelled grenade). Gjennomgangen viser til tolv våpenfunn i løpet av perioden januar 2013 til august 2014, hvorav flest våpenfunn er gjort i Nazran-distriktet og i Sunzha-distriktet. Det er ikke alltid detaljert beskrevet hva slags våpen som er funnet. Som oftest vises det til «våpen og ammunisjon». I noen rapporteringer er det vist til funn av håndholdte granatkastere, i

²⁰ Hendelsene som involverer miner kan også være såkalte mineulykker, dvs. at soldater trækker på miner som er lagt ut for å bekjempe opprørere, selv om dette ikke er direkte vist til i rapporteringene.

²¹ Anti-terroroperasjoner (CTO) er hovedinstrumentet for å bekjempe opprørere. De igangsettes som regel etter et angrep eller i forbindelse med en større spesialoperasjon for å isolere et område, begrense bevegelsesfrihet eller andre konstitusjonelle rettigheter. CTO kan innføres i et nabolag i et par timer eller i mye større områder over lengre perioder (Crisis Group 2012, s. 24).

andre rapporteringer er det vist til funn av geværer, blant annet Kalashnikover og pistoler. Det er også vist til funn av granater og eksplosiver.

4. MYNDIGHETENES REAKSJONER PÅ OPPRØRSVIRKSOMHET

4.1 BORTFØRINGER²²

Bortføringer har ikke opphørt etter at Jevkurov kom til makten i Ingusjetia (Memorial u.å.). President Jevkurov har i møter med menneskerettighetsaktivister og pårørende til bortførte satt dette temaet på dagsorden. Ikke alle bortføringer begås av lovhåndhevende organer og i noen tilfeller kan det være ukjente årsaker til at en person forsvinner. Likevel, president Jevkurov uttalte i 2012 at lovhåndhevende organer stod bak flere av bortføringene som fant sted i Ingusjetia i 2011 (Crisis Group 2012). Representanter for Memorial i Ingusjetia har i en e-postkorrespondanse med Landinfo i oktober 2014 opplyst at de fleste bortføringer begås av lovhåndhevende organer. Organisasjonen kjenner til noen tilfeller der opprørere har stått bak bortføringen. Amnesty International var per juni 2012 (b) ikke kjent med at noen i lovhåndhevende organer har innrømmet eller blitt stilt til ansvar for bortføringer. I tabellen nedenfor er tall fra Memorial (u.å.) på antall bortførte siden 2008:

Tabell 2:

År	Totalt antall bortføringer	Løslatt/løslatt mot betaling	Funnet drept	Forsvunnet	Funnet i varetekt
2008	31	20	1	7	3
2009	13	1	4	5	3
2010	33 ²³	6	3	11	13
2011	20 ²⁴	7	1	11	2
2012	6		1	4	1
2013	2			1	1 ²⁵

Disse tallene er ikke nødvendigvis uttømmende ettersom Memorial bare rapporterer bortføringer der de har førstehåndskunnskap om saken. Likevel viser tallene en

---

²² Bortføring forstås som at anholdte holdes isolert uten at de blir registrert i anholdelsesprotokollen, uten tilgang til advokat og uten at slektninger informeres om deres tilholdssted. De kan enten holdes på ulovlige anholdelsessteder eller hos politiet.

²³ Fem av de 33 registrerte bortførte i 2010 skal ifølge Memorial ha vært ingusjere som ble bortført andre steder i Russland (Memorial 2010b).

²⁴ Tallene Memorial oppgir går ikke opp, da det er oppgitt en person for mye, dvs. at det totale tallet kanskje er 21.

²⁵ Vedkommende ble funnet i varetekt i Nord-Ossetia.

tendens til at antallet bortføringer har sunket. Dette sammenfaller med en roligere sikkerhetssituasjon, som følge av en svekket opprørsbevegelse. Det er heller ikke like stor grad av underrapportering i Ingusjetia, som i Tsjetsjenia. Tallene på antall bortførte er derfor «sikrere» enn i Tsjetsjenia.

Det klare flertallet av de angivelig bortførte er menn (Amnesty 2012b, s. 20).

4.2 UTENOMRETTSLIGE HENRETTELSE

Menneskerettighetsorganisasjoner har tidligere hevdet at det fra 2007 var en økende tendens til at mistenkte ble likvidert på stedet når myndighetene foretok aksjoner mot mistenkte opprørere (Marty 2009; Memorial 2008; HRW 2008). En journalist i Caucasian Knot (intervju, februar 2010) mente at kravet om å rapportere tall på antall drepte og anholdte opprørere til føderale myndigheter bidrar til dette. Krav om å rapportere flest mulig løste saker fremfor å bruke tid og ressurser på etterforskning, forklarer ifølge den samme journalisten bruken av utenomrettslige henrettelser. På bakgrunn av å ha fulgt med på nyhetsmeldinger over sikkerhetshendelser i Ingusjetia de senere årene, har Landinfo inntrykk av at praksisen med å likvidere mistenkte opprørere ikke har opphørt. Det er imidlertid færre spesialoperasjoner mot mistenkte opprørere enn tidligere og dermed færre utenomrettslige likvideringer, men når det først gjennomføres en spesialoperasjon, blir ofte den/de mistenkte drept.

Det er ikke uvanlig at myndighetene begrunner likvideringer med at de anholdte motsatte seg arrestasjon ved bruk av vold (Amnesty 2012b, s. 31; Gantimurova 2014b; Kavkazkij-uzel 2014b). I noen tilfeller hevder vitner, særlig familiemedlemmer, det motsatte. Det er ofte vanskelig å vite hva som faktisk skjedde og familiemedlemmer har sjelden konkrete bevis å legge frem (Memorial 2014; Amnesty 2012b, s. 31-32). Det er imidlertid på det rene at etterforskning av slike hendelser ikke finner sted i Ingusjetia. Russisk lov krever at drap i forbindelse med spesialoperasjoner skal etterforskes av Etterforskningskomiteen. Amnesty Internationals (2012b, s. 35) gjennomgang av en rekke slike saker viser at straffesaker har blitt åpnet nærmest rutinemessig, og at de drepte identifiseres som mistenkte. Sakene lukkes dermed i henhold til straffeprosessloven § 24.4 (mistenktes dødsfall).

4.3 HVEM UTFØRER AKSJONENE MOT OPPRØRERE/MISTENKTE OPPRØRERE?

En rekke politi- og sikkerhetsorganer jobber med å bekjempe opprørere i Ingusjetia. Det er enten lokale innbyggere som jobber for den lokale politistyrken eller ansatte i andre sikkerhetsorganer i delrepublikken, eller midlertidig utplasserte «føderale» fra andre regioner i føderasjonen.²⁶ Strukturene omfatter også FSBs Ingusjetiaavdeling, føderale innenriksstyrker og en rekke spesialiserte styrker og enheter, slik som Senteret for bekjempelse av ekstremisme, som ligger under Innenriksdepartementet i Ingusjetia, og militæret (som også omfatter Etterretningsdirektoratet) (Amnesty 2012b, s. 16). I en e-postkorrespondanse med Memorial i Ingusjetia i oktober 2014,

---

²⁶ Et av argumentene for å ha sikkerhetsstyrker fra andre deler av føderasjonen i Ingusjetia, er at republikken er liten og at spesialoperasjoner kan kompromitteres dersom lokale politimenn deltar som følge av sterke og utvidete familieforbindelser i det ingusjetiske samfunnet (Amnesty 2012b, s. 17).

opplyste organisasjonen at det først og fremst er FSB og føderale innenriksstyrker som gjennomfører anti-terroroperasjoner i delrepublikken.

Både lokale og føderale politi- og sikkerhetsorganer er føderalt ansvarsområde, Ingusjetias politiske lederskap har derfor ikke direkte formell kontroll over disse. Det politiske lederskapet (presidenten) leder imidlertid Ingusjetias anti-terrorkommisjon som, i teorien, skal koordinere innsatsen til de ulike strukturene i anti-terrorbekjempelsen.

Operasjonsstaben i anti-terrorkommisjonen avgjør om såkalte anti-terroroperasjoner (CTO) skal innføres eller avsluttes. En rekke ulike sikkerhetsstrukturer deltar i slike anti-terroroperasjoner. Anti-terroroperasjoner er klassifisert som hemmelige, og i noen tilfeller er ikke operasjoner formidlet til operasjonsstaben i anti-terrorkommisjonen eller koordinert mellom de ulike strukturene som har myndighet til å lede dem. Dette gjør at anti-terrorkommisjonen ikke alltid er informert om aksjoner til tross for at de har overordnede ansvaret (Amnesty 2012b, s.18). Mangel på koordinering mellom lokalt politi og føderale sikkerhetsstyrker har også tidligere blitt rapportert, blant annet fra spesialrapportøren for Nord-Kaukasus i Europarådet (Marty 2009; Gantimurova 2011).

4.4 ER AKSJONENE MOT OPPRØRERNE MÅLRETTEDE?

Det er Landinfos inntrykk at spesialoperasjoner er individuelt rettet mot mistenkte personer.

Et typisk scenario som fremgår i enkeltrapporteringer og i menneskerettighetsrapporter, er at sikkerhetsstyrker omringer og stenger av et område, eventuelt et hus, hvor de mener det befinner seg personer med tilknytning til militante grupper. Vitner beskriver at væpnede personer i kamuflasjeuniformer, kan hende maskert og uten uniformmerke, ankommer i pansrede kjøretøy, disse også uten kjennetegn. Hus blir ransaket og husstandsmedlemmer blir bedt om å gå ut. Det har blitt rapportert om mishandling av husstandsmedlemmer og at det har blitt plantet våpen i hjemmet eller på den mistenkte (HRW2008; Amnesty 2012b, s. 18, 22).

4.5 BRUK AV TORTUR

Kilder rapporterer om bruk av tortur mot arresterte personer (Amnesty 2012b, s. 39; Memorial, møte november 2011). I en rapport fra 2012 (b, s. 39) skrev Amnesty at de mottar jevnlig rapporter om bruk av tortur mot personer som har blitt pågrepet og befinner seg i varetekt i Ingusjetia og personer fra Ingusjetia i varetekt i naboregionene. Tortur brukes jevnlig som redskap for å bekjempe aktiviteten til væpnede grupper, blant annet for å få folk til å tilstå, til å vitne mot andre personer eller for å skremme. Memorial i Ingusjetia har i en e-postkorrespondanse med Landinfo (oktober 2014) opplyst at det i nesten alle tilfeller av pågripelser i Ingusjetia brukes makt.

Overfor Amnesty (2012b, s. 39) har påtalemyndigheten, Etterforskningskomiteen og Innenriksministeriet ved flere anledninger avvist at tortur finner sted. De samme instansene viste kun til en sak der de anerkjente at tortur hadde funnet sted, saken

mot to politimenn som skal ha torturert Zelimkhan Chitigov.²⁷ Landinfo er ikke kjent med at andre representanter for politi- og sikkerhetsmyndigheter har blitt tiltalt for bruk av tortur eller annen myndighetsmisbruk etter dette. I forbindelse med rettssaken skal Ingusjetias president Jevkurov relativt frittalende ha uttalt at det hadde vært mange tilfeller av tortur i delrepublikken (som sitert i Amnesty 2012b, s.39).

I hele Russland er det nedsatt offentlige kommisjoner som skal undersøke forholdene i russisk varetekt og i fengsler.²⁸ Det sitter blant annet representanter fra det sivile samfunnet i disse kommisjonene. Memorial og Mashr sitter i kommisjonen i Ingusjetia. Som følge av besøk til IVS (midlertidig anholdelsessted – politistasjonen) og SIZO (varetektsfengsel) har den ingusjetiske kommisjonen rapportert om at det er få meldinger om mishandling av fanger i IVS og i SIZO i Ingusjetia. Årsaken til dette er at mishandling er mest utbredt på såkalte *uoffisielle* anholdelsessteder (Amnesty 2012b, s. 42-43; Memorial, møte november 2011).²⁹³⁰ Ifølge Memorial (møte, november 2011) var det uoffisielle anholdelsesstedet til NAK, dvs. den nasjonale anti-terrorkomiteen, det stedet der tortur var mest utbredt.³¹ Ofre for uoffisielle pågripelser opplyser alle at de har blitt utsatt for tortur og annen mishandling. Mishandling på slike steder er vanskelig å dokumentere ettersom det kan gå tid fra mishandling til løslatelse, samt at lege ikke er tilgjengelig på slike steder. Amnesty (2012b, s. 43-51) kjente ikke til noen saker der dommeren i en rettssak hadde beordret etterforskning av påstander om bruk av tortur.

Mishandling før og etter pågrepelse omfatter hovedsakelig slag og bruk av strøm (HRW 2008; SRJI, møte februar 2010; Amnesty 2011b).

4.6 LØSLATELSER MOT BETALING AV BESTIKKELSER

Ifølge en russisk menneskerettighetsorganisasjon med god kjennskap til situasjonen i Ingusjetia er den vanligste årsaken til løslatelse av personer anholdt for opprørsaktivitet betaling av bestikkelser (e-post mai 2011). Løslatelser som følge av å ha betalt bestikkelser blir ikke rapportert til menneskerettighetsorganisasjonene av personen som har blitt løslatt. Den offisielle forklaringen i en slik situasjon ville være

---

²⁷ Saken det refereres til er rettsaken mot to menn i politiet i den ingusjetiske byen Karabulak, Nazir Guliev og Ilyas Nalgiev, som stod tiltalt for blant annet tortur mot Zelimkhan Chitigov, som ble pågrepet i Ingusjetia i april 2010. Saken endte med at tidligere leder for kriminalpolitiet i Karabulak, Ilyas Nalgiev, i november 2012 ble dømt til åtte år i fengsel. Den tidligere politimannen, Nazir Guliev, ble imidlertid frikjent.

²⁸ Kommisjonen springer ut av føderal lov om offentlig kontroll av menneskerettigheter i varetekt og assistanse til personer i varetekt (juni 2008). Kommisjonene har en rådgivende rolle og gir anbefalinger til relevante myndigheter (Amnesty 2012b, s. 42).

²⁹ Etter russisk lov skal instansene som jobber med å bekjempe og pågripe væpnede grupper være adskilt fra instansene som etterforsker saken etter pågrepelse. Det betyr at FSB eller Senteret for bekjempelse av ekstremisme (ligger under MVD – Innenriksdepartementet) etter loven ikke har sine egne anholdelsessteder. I praksis meldes det likevel om at disse instansene har sine egne anholdelsessteder (Amnesty 2012, s. 42; Memorial, møte november 2011).

³⁰ Uoffisiell anholdelse er når en person blir holdt på et sted som ikke er offisielt godkjent som anholdelsessted, stedet personen holdes eller bakgrunnen for at personen holdes avsløres ikke. Dette kan også defineres som en *bortføring*. I en slik situasjon blir den pågrepne holdt og avhørt uten at det er vitner tilstede og uten tidsbegrensninger, og uten advokat som gir råd til den pågrepne. Informasjon fra denne typen anholdelser kan ikke brukes i retten, men den pågrepne kan presses til å gi tilståelse i den offisielle fasen av anholdelsen (på et senere tidspunkt) eller presses til å gi informasjon om andre.

³¹ Kommisjonen har ikke adgang til slike *uoffisielle* anholdelsessteder.

at politiet ikke hadde tilstrekkelige bevis (Memorial, møte november 2011). Mulighetene for å bli løslatt mot betaling avhenger imidlertid av hva personen er mistenkt for å ha gjort og hvem som har anholdt vedkommende. Det er mer sannsynlig at man kan bestikke seg ut når opprøreren ikke er spesielt kjent og når handlingen er av mindre alvorlig karakter, slik som for eksempel bistand i form av mat, husly, osv. (russisk menneskerettighetsorganisasjon, e-post mai 2011).

I henhold til Memorial (møte, november 2011) hender det også at personer som har avgitt en tilståelse, kan bli løslatt. Dette avhenger igjen av hva anholdelsen handlet om og alvoret i saken. Dersom det for eksempel handlet om mistanke om delaktighet i terroraksjonen i Vladikavkaz i 2010, vil man ikke bli løslatt. Hvis det «kun» dreier seg om assistanse til væpnede grupper, kan det være mulig.

Hvis en person er mistenkt, men bevisene i saken er svake, er løslatelse også mulig *uten* at det betales bestikkelser. En person som motsetter seg alt, også etter tortur, og det ikke foreligger bevis, kan bli løslatt (Memorial, møte november 2011).

4.7 REHABILITERINGSKOMMISSJONEN

Ingusjetiske myndigheter etablerte i september 2011 en kommisjon for rehabilitering av tidligere opprørere.³² Kommisjonens mandat er å bistå personer som har vært tilknyttet illegale væpnede grupper som vil overgi seg til myndighetene. Den skal jobbe for at de pågrepne sikres en rettferdig rettsprosess samt fasilitere en tilpasning tilbake til samfunnet for slike personer med jobb, studieplass eller eventuelt relokalisering til andre steder i landet hvis det er fare for hevnaksjoner (diplomatkilde 2013a; Amnesty 2012b, s. 12).

Per juli 2014 opplyste president Jevkurov at 67 personer hadde meldt seg for kommisjonen. De som melder seg blir ikke fritatt for straffeansvar. Åtte av de 67 personene som har meldt seg skal ha blitt idømt fengselsstraffer, fra åtte til 14 år. De resterende 59 har returnert til hjemmene sine der noen har fått jobb og noen studieplasser. Det er grunn til å tro at disse har fått betingede fengselsstraffer. Ifølge Jevkurov har ingen av dem returnert til opprørsgruppene (Kavkazkij-uzel 2014d).

Kommisjonen er et rådgivende organ og har ikke fullmakt over andre myndighetsorganer, noe som begrenser sikkerhetsgarantiene den kan gi til personer som tar kontakt. Ved at det sitter ledende personer i kommisjonen, legger den i beste fall press på myndighetene for at de som overgir seg ikke blir torturert eller mishandlet, og at en eventuell straffeprosess skal foregå etter loven (diplomatkilde 2013a).³³

Ifølge en kilde som ønsker å være anonym (som sitert i diplomatkilde 2013a) kan kommisjonen være et reelt og rettssikkert alternativ for opprørere som ikke står bak alvorlige forbrytelser, men ikke for krigere som har begått alvorlige kriminelle

---

³² Ordningen må sees i sammenheng med bestemmelsene i russisk straffelov og straffeprosesslov, som gir mulighet for å lempe på eller stanse strafferettslige reaksjoner ved tilståelser eller anger hos den anklagede (diplomatkilde 2013a).

³³ Komiteens leder Ahmed Kotiev ble drept i et attentat høsten 2013. Etter Kotievs død stilnet det rundt komiteen. Arbeidet ble gjenopptatt med et møte i februar 2014. Ny leder av komiteen ble utnevnt, assisterende statsminister Khavasj Bagaudin Darsigov (Akiev 2014). Komiteen ser fortsatt ut til å være i drift, jf. president Jevkurovs uttalelser om komiteens arbeid i juli 2014 (Kavkazkij-uzel 2014d).

handlinger og/eller opprørsledere på ulike nivå. Den samme kilden mener at kommisjonen har begrenset innflytelse over personer som har blitt rehabilitert. Sett hen til at det geografisk og befolkningsmessig er små forhold i Ingusjetia, og at den føderale sikkerhetstjenesten (FSB) ikke er direkte underlagt Ingusjetias president Jevkurovs kontroll, vil tidligere opprørere/samarbeidspartnere sannsynligvis før eller senere igjen komme i myndighetenes søkelys. En representant for Memorial i Ingusjetia (e-post januar 2014) mener at det er vanskelig å si noe klart om personer som har blitt hjulpet av kommisjonen får være i fred i ettertid. De viser til en sak (Aldiev) som skal ha fått bistand av kommisjonen. Det ble bestemt at kriminalsaken mot ham skulle stoppes. Ikke lenge etter ble han pågrepet igjen, med den begrunnelse at det skal ha oppstått nye bevis på at han hadde deltatt i væpnet aktivitet (Kavkazkij-uzel 2013e).

Det stilles spørsmål ved det høye antallet personer som skal ha meldt seg for kommisjonen, gitt det lave aktivitetsnivået til opprørere i Ingusjetia de siste tre til fire årene (Vatchagaev 2013b). Samtidig så kan dette tallet på rundt 60 personer dreie seg om personer som har vært involvert i støtteapparatet til krigerne, hvilket trolig er større enn antallet faktiske krigere. Dette er i overensstemmelse med ovennevnte kildes vurdering om at det er personer som ikke står bak alvorlige forbrytelser som kan få bistand fra kommisjonen.

5. HVEM MISTENKES FOR OPPRØRSVIRKSOMHET?

Kilder (HRW 2008, s. 4; HRW, møte februar 2010; journalist i Caucasian Knot, møte februar 2010; Amnesty 2012b, s. 22; Memorial i Ingusjetia, e-post 2014) viser til følgende tre grupper som mest utsatt for negativ oppmerksomhet fra politi og/eller sikkerhetsstrukturer:

- Unge menn som er i slekt med eller på annen måte har en forbindelse til opprørere.
- Unge menn som tidligere har blitt anholdt og avhørt eller kortvarig forsvunnet og løslatt, og personer som tidligere har blitt straffedømt for opprørsaktivitet.
- Strengt praktiserende muslimer (salafier).

5.1 SLEKTNINGER OG KONTAKTER TIL OPPRØRERNE

Til tross for president Jevkurovs initiativ til dialog med slektninger til opprørere, opplyser flere kilder at slektninger til opprørere er en gruppe som av myndighetene kan mistenkes for å ha en tilknytning til eller å samarbeide med opprørerne (HRW, møte februar 2010; journalist i Caucasian Knot, møte februar 2010; Memorial i Ingusjetia, møte november 2011; e-post oktober 2014).

Det er først og fremst nære slektninger som kan være utsatt. Brødre til opprørere kan særlig bli mistenkt, men sett i lys av at slekt er et relativt vidt begrep i Nord-Kaukasus, kan også fjernere mannlige slektninger mistenkes (intervju med Svetlana Ganusjkina, februar 2010; intervju med HRW, februar 2010; Memorial, møte november 2011). Noen familier/klaner i Ingusjetia er svært store og det er ikke slik at

alle med samme etternavn som en opprører er i fare for å bli mistenkt. Landinfos erfaring, blant annet fra lignende spørsmål fra Tsjetsjenia, er at mannlige slektninger som har hatt kontakt med en opprører på mer eller mindre jevnlig basis er mer utsatt enn slektninger som svært sjelden har truffet hverandre.

Det er ikke vanlig at kvinnelige slektninger til opprørerne mistenkes for opprørsvirksomhet. Kilder som Landinfo har snakket med over flere år hevder at det i regionen er dårlig skikk å hevne seg på kvinner, og hvis en kvinne blir drept er det fordi hun befinner seg på feil sted til feil tid. Flere kilder (som vist til nedenfor) har imidlertid hørt om tilfeller der kvinner har blitt utsatt for reaksjoner. HRW (intervju, februar 2010) kjente til noen tilfeller der kvinner har blitt pågrepet, men det er vanligere at kvinner pågripes i Tsjetsjenia enn i Ingusjetia. En journalist i Caucasian Knot (intervju februar 2010) mente at kvinner kan komme i søkelyset, men at det da først og fremst dreier seg om spesielt religiøse kvinner eller kvinner som er gift med opprørere. Memorial (møte, november 2011) fortalte om et par tilfeller der søstre til angivelige opprørere hadde opplevd reaksjoner i form av arrestasjon og bortføring. I den ene saken ble kvinnen arrestert på grunn av mistanke om assistanse til opprørere.

Det å ha en forbindelse til en avslørt opprører, eller å være bekjent av en opprører, kan bidra til mistanke om opprørsvirksomhet (Memorial, møte november 2011; Amnesty 2012b, s. 22). Ifølge HRW (intervju, februar 2010) handler det hele om å omgå feil personer. Dersom det kommer frem at en person har vært skolekamerat med en opprører kan vedkommende bli utsatt for mistanke.

5.2 TIDLIGERE STRAFFEDØMTE ELLER PÅGREPNE

Dersom en person har blitt løslatt, enten ved domsavgjørelse eller mot betaling av bestikkelser, er det større sannsynlighet for at vedkommende vil bli anholdt igjen på et senere tidspunkt (Amnesty 2012b, s. 22). En russisk menneskerettighetsorganisasjon (e-post mars og mai 2011) med god kjennskap til situasjonen i Ingusjetia mente at sannsynligheten er ganske stor for at dette kan skje. Politiet holder øye med disse personene, og fordi de tidligere har vært arrestert, vil politiet være i besittelse av personens fingeravtrykk og andre data som det er mulig å bruke i en eventuell fabrikkasjon av en ny sak. Også befolkningen kan bli mistenksomme mot en person som har vært i FSBs varetekt. Allerede etter første arrestasjon prøver mange å forlate Ingusjetia (og noen Russland) for å unngå nye arrestasjoner.

5.3 STRENGT PRAKTISERENDE MUSLIMER

Det å være åpen salafi vil kunne innebære reaksjoner fra myndighetsorganer og mistanke om tilknytning til illegale væpnede grupper. Myndighetenes sikkerhetsorganer anser fortsatt salafier som et potensielt sikkerhetsproblem (diplomatkilde 2013b; Amnesty 2012b, s. 22; russisk menneskerettighetsorganisasjon, e-post mai 2011; HRW, intervju februar 2010).

Det befinner seg en del salafier som ikke er militante i Nord-Kaukasus, særlig i Dagestan. Men fordi de fleste opprørerne i Nord-Kaukasus er å regne som salafier, har «salafi» for myndighetene blitt ensbetydende med «terrorist». Myndighetene

betegner også opprørerne som *wahhabier* (se fotnote 16), men salafiene selv unngår vanligvis denne betegnelsen (Borchrevink 2007, s. 260-261).³⁴

Under president Ruslan Aushevs ledelse på begynnelsen av 1990-tallet ble salafisme forbudt, og tradisjonell sufisme erklært som den eneste godkjente islamske retningen i delrepublikken. Imamer lærte det lokale politiet forskjell på «den riktige» og «den uriktige» islam. Den lokale, tradisjonelle formen for islam ble derfor ensbetydende med det statlige styringssystemet i Ingusjetia. Da president Junus Bek-Jevkurov kom til makten i 2008 løsnet han imidlertid noe på grepet og legaliserte salafismen igjen. Det har blitt uttalt fra den politiske ledelsen i delrepublikken at man ikke skal marginalisere denne gruppen, og i 2011 inkluderte Jevkurov seks til syv salafi-moskeer i statens økonomiske støtteprogram (diplomatkilde 2013b; Memorial, møte november 2012; internasjonal organisasjon, møte oktober 2012).

Det synes som salafiene utgjør en liten andel av Ingusjetias troende. Av totalt 60 godkjente moskeer i Ingusjetia, er som nevnt seks til syv salafi-moskeer. Det kan i tillegg være troende salafier som praktiserer i skjul. Det finnes et ukjent antall personer i Ingusjetia som på grunn av mulige reaksjoner, enten fra sikkerhetsstrukturer eller familier, ikke er åpne om sin tro (diplomatkilde 2013b).

6. ANDRE UTSATTE GRUPPER

6.1 MENNESKERETTIGHETSAKTIVISTER

Amnesty International skriver i den tidligere siterte rapporten fra 2012 (b, s.7) at Ingusjetia er en region der lokale, nasjonale og internasjonale organisasjoner kan jobbe med en viss frihet. Amnesty mener dette kan føres tilbake til delrepublikkens lokale lederskap.

Kort tid etter president Jevkurov kom til makten igangsatte han flere tiltak for å bedre dialogen mellom myndighetene og menneskerettighetsorganisasjoner. Menneskerettighetsaktivister ble også gitt verv i offentlig råd og kommisjoner (Fuller 2014). Ifølge Memorial (møte, november 2011) er det vanskelige arbeidsforhold for menneskerettighetsaktivister i hele Nord-Kaukasus, men det er vanskeligere arbeidsforhold for dem i Tsjetsjenia og Dagestan, enn i Ingusjetia. På den andre siden er Landinfo kjent med at menneskerettighetsarbeid i Ingusjetia kan føre til reaksjoner. En kilde som ønsker å være anonym (som sitert i diplomatkilde 2012) har opplyst at selv om NGOer driver sitt arbeid relativt fritt, avlyttes og innkalles representanter for organisasjoner og opposisjonen til samtale hos sikkerhetspolitiet.

De vanligste reaksjonene menneskerettighetsaktivister kan risikere er ulike former for trakassering, stenging av lokaler, press og trusler. Det er særlig menneskerettighetsorganisasjonen Mashr som har vært gjenstand for reaksjoner. Amnesty International rapporterte i mars 2012(a) om en økning i press og trusler mot organisasjonen fra myndighetene, med hyppige besøk i organisasjonens lokaler og

---

³⁴ Ordet *wahhabi* skrives også «vahabit» eller «vahabist» av ulike kilder.

skygging av ansatte. Siden 2006 har Mashr flere ganger blitt kontrollert av skatteinspektører, Den føderale registreringstjenesten, påtalemyndigheten i Ingusjetia og av politiet. Lederen av Mashr, Magomed Mutsolgov³⁵, ble truet og senere skutt på i nærheten av Mashrs lokaler i august 2008 (intervju, juni 2009). I 2008 ble en tidligere ansatt, Zurab Tsetsjoev,³⁶ anholdt og mishandlet av ingusjetisk politi. Han ble beskyldt for å ha gitt informasjon (og andre detaljer) om politimenn til det opposisjonelle nettstedet Ingusjetiaru.org. Da nyheten om anholdelsen ble kjent, ble han løslatt (Amnesty 2011c). I oktober 2010 ble to brev som varslet drapet på Mutsolgov, lagt ut på ingusjetiske nettsteder. Hjemmet til Zurab Tsetsjoev ble ransaket i etterkant av en demonstrasjon mot bortføringer i mars 2011 (Amnesty 2011c). I 2012 ble organisasjonens regnskapsfører bortført og dagen etter funnet på politistasjonen i Nazran. Han skal ha blitt pågrepet sammen med tre andre i forbindelse med en spesialoperasjon. Den offisielle versjonen for pågripelsen var besittelse av ekstremistisk religiøs litteratur (Amnesty 2012a; Memorial 2012).

Ifølge HRW (intervju, februar 2010) er ikke nødvendigvis posisjonen i organisasjonen avgjørende for om vedkommende utsettes for reaksjoner, men heller hva slags saker aktivisten jobber med. Dersom en menneskerettighetsaktivist har for mange kritiske uttalelser, om myndighetspersoner eller politiet, vil personen kunne få problemer.

6.2 OPPOSISJONELLE

Situasjonen for opposisjonelle i Ingusjetia endret seg etter at president Jevkurov kom til makten i 2008. Jevkurov gikk i dialog med opposisjonen og tok den med på råd og ansatte tidligere opposisjonelle i sin administrasjon. Motivasjonsgrunnlaget for opposisjonen var også endret, ettersom situasjonen under Zjazikov fremstod som mer alvorlig. Som følge av dette ble opposisjonen/kritikere i en periode «nøytralisert».

Etter hvert begynte opposisjonelle aktører å aktivisere seg igjen. Den «alternative folkeforsamlingen» Mekh-Khel som hevder å inkludere alle de største teipene (klanene) i Ingusjetia, gjenopptok sin aktivitet i 2010.³⁷ Mekh-Khel er nasjonalistisk og fokuserer på tradisjonelle verdier, særlig på krav knyttet til Prigorodnij-distriktet.³⁸ Mekh-Khel går i direkte og til dels personlig konflikt med Jevkurov, har

---

³⁵ Forholdet mellom Magomed Mutsolgov og president Jevkurov har blitt dårligere med årene. Mutsolgov har stilt Jevkurov til ansvar for brudd på menneskerettigheter begått av myndighetsstrukturer og anklaget myndighetene for ikke å jobbe for folkets interesser. Jevkurov har vist til Mutsolgovs negative omtale av republikken som en av årsakene til at unge menn blir med i opprørsbevegelsen, og mener Mutsolgov motarbeider myndighetene i deres kamp mot menneskerettighetsovergrep (Fuller 2014).

³⁶ Tsetsjoev skal ha sluttet i Mashr i 2012 som følge av uenighet med Mutsolgov (Fuller 2014).

³⁷ Ingusjetia har ikke tradisjonelle opposisjonspartier. Det ingusjetiske parlamentet er dominert av representanter fra regjeringspartiet Forent Russland. Opposisjonen i Ingusjetia består i realiteten av Mekh-Khel og NGOer som kjemper for menneskerettigheter, som for eksempel Mashr og Memorial. Mekh-Khel er å regne for den mest radikale delen av den ingusjetiske opposisjonen, mens NGOene utgjør den mer moderate fløyen. NGOenes kritikk handler i større grad om sak og er i mindre grad personrettet mot presidenten.

³⁸ Prigorodnij-området, som tidligere var en del av Ingusjetia, ble gitt til Nord-Ossetia i 1944 etter deportasjonen av ingusjerne til Sentral-Asia. I 1992 kom det til krig mellom Ingusjetia og Nord-Ossetia om dette området, som Ingusjetia tapte. Mange ingusjere forlot Prigorodnij under konflikten og bosatte seg i Ingusjetia som internflyktninger. Det er først nylig at de har fått mulighet til å returnere til hjemmene sine i Nord-Ossetia. Dette er et sensitivt spørsmål for ingusjere og opposisjonen mener at Jevkurov har vært for ettergivende i dette spørsmålet.

blant annet anklaget ham for korrupsjon og krever hans avgang (Crisis Group 2013, s.26; diplomatkilde 2012). I 2012 opprettet myndighetene en ny organisasjon med omtrent likelydende navn, Republikken Ingusjetias eldreråd «Mekh Khel». Dette har blitt sett på som et tiltak for å nøytralisere det opprinnelige Mekh-Khel (diplomatkilde 2012).

I desember 2011 ble Mekh-Khels leder, Idris Abadiev anholdt av politiet i Malgobek. Han ble løslatt samme kveld. Den offisielle versjonen bak anholdelsen var at Abadievs sønn var mistenkt for en kriminell handling i Kabardino-Balkaria. Abadiev selv mente at hans opposisjonelle aktivitet var årsaken til anholdelsen, særlig en konferansen Mekh-Khel hadde holdt dagen før (Belkharoev 2011). Ifølge Crisis Group (2013) hindrer lokale myndigheter på ulike måter Mekh-Khels forsøk på å arrangere protester.

Mekh-Khels viseformann Sultan-Girei Khashagulgov, som tidligere hadde stilling som viseminister for konstruksjon, ble skutt og drept av sikkerhetsstyrker i sitt hjem i februar 2013. Kvelden før han ble drept opplyste han til en fransk radiostasjon at myndighetene planla å drepe ham, og opplyste at han hadde en økonomisk konflikt med Jevkurov som familien hadde blitt rettsforfulgt for. Ifølge myndighetene skal han ha bidratt til å finansiere opprørere, angivelig ledet av hans bror Issa Khashagulgov (Crisis Group 2013, s. 26; Kommersant 2013). I henhold til Memorial (2013) er det en utbredt holdning blant folk i Ingusjetia at drapet på Sultan-Girei var et politisk motivert drap.³⁹

I mars 2011 ble den opposisjonelle aktivisten Magomed Khazbiev og hans brødre anholdt i forbindelse med en spontan demonstrasjon mot bortføringer i delrepublikken. Ifølge kilder skal Khazbiev og brødrene ha blitt mishandlet i forbindelse med anholdelsen. Khazbiev ble dømt til ti dagers administrativ fengselsstraff for å ha organisert en ulovlig demonstrasjon, men ble løslatt før tiden, angivelig som følge av en ordre fra president Jevkurov (Amnesty 2011a; RFE/RL 2011b).

Imam Khamzat Tsjumakov i sufi-moskeen i Nazyr-Kort i Nazran har mange tilhengere i befolkningen og tar opp viktige problemstillinger i samfunnet, for eksempel menneskerettighetsbrudd og korrupsjon hos republikkens ledelse. Tsjumakov har også jobbet for at unge ikke skal la seg rekruttere til illegale væpnede grupper. Han overlevde et attentatforsøk i 2010, og i 2012 ble han innkalt til politiavhør på grunn av innholdet i noen av sine prekener. Det går rykter om at president Jevkurov ønsker Tsjumakov oppsagt som imam, blant annet som følge av hans kritikk av myndighetene. Tsjumakov opplevde økt press fra myndighetene i 2013 (RFE/RL 2013a; Vatchagaev 2013a).

6.3 KRITISKE JOURNALISTER OG BLOGGERE

Ifølge en rapport fra den internasjonale organisasjonen Freedom House fra 2011 (s. 463-464) er Nord-Kaukasus et av områdene i Russland hvor det er størst begrensninger på pressefriheten. Organisasjonen Reporters without Borders (som

---

³⁹ Flere av brødrene til Sultan-Girei Khashagulgov har blitt rettsforfulgt for deltagelse i terroraksjonen i Vladikavkaz i september 2010. Den ene broren, Issa Khashagulgov, har blitt utpekt som hovedmannen for terroraksjonen.

sitert i Kozulin 2011) opplyste i september 2011 etter en reise til Nord-Kaukasus at situasjonen hva gjelder pressfrihet i Nord-Kaukasus har blitt ytterligere forverret de siste årene. Selv om dette er kilder fra noen år tilbake, er det Landinfos vurdering at dette ikke har endret seg i nevneverdig grad.

Til tross for at Ingusjetia er et lite område med en liten befolkning, finnes det mange nettsteder. Det er flere nettsteder i dag, også kritiske, enn det var under den forrige presidenten, Zjazikov. De fleste nettstedene er myndighetsvennlige (diplomatkilde 2012).

Man kan være ganske myndighetskritisk i Ingusjetia i dag. Kritikken går likevel ikke alltid upåaktet hen. Ingusjetiske myndigheter er oppmerksomme og følger med på negativ omtale. De bruker ekstremisme-paragrafen i den russiske straffeloven ganske aktivt, noe som har ført til at flere nettsteder har blitt forbudt. Innkalling av redaktører til myndighetene er en annen reaksjon som nevnes.

Den russiske analytikeren Valerij Dzutsev skrev i en kommentar på Jamestown Foundation i 2011 om en «kampanje» bestående av press og trusler mot uavhengige nyhetskilder i Ingusjetia, trolig fra myndighetene. Nettstedet ingusjetiaru.org ble særlig rammet av DDoS-angrep (Distributed Denial of Service) som hindret tilgang til nettstedet (Dzutsev 2011). Nettstedet Voice of Ingushetia ble også angrepet på samme måte. Ifølge ledelsen for nettstedet startet angrepet rett etter lanseringen av en spørreundersøkelse på nettsiden om hvilken av de tre siste presidentene i Ingusjetia befolkningen var mest fornøyd med (Batsaeva 2011). Lederen av informasjonsbyrået Maksimum ble i mars 2011 kalt inn til påtalemyndighetene for en artikkel de hadde skrevet om en pågripelsesaksjon i Ingusjetia. I artikkelen ble det rettet kritikk mot politi og påtalemyndighet for myndighetsmisbruk og for en praksis med tydelige brudd på straffeprosessloven. Ikke lenge etter fikk informasjonsbyrået en formell advarsel om ulovlig overtredelse av anti-ekstremistloven. Maksimums leder skal ha blitt kalt inn til påtalemyndighetene ved flere anledninger for å forklare seg (Memorial 2011).

Det er sterke anklager i mye av det som skrives og kraftige ord og uttrykk blir brukt. Administrasjonen skal som et forsøk på å «rydde opp» i dette ha holdt møter med ledere av uavhengige nettsteder, samt instruert politiet om å følge med på sladder og ekstremisme og straffeforfølge forfattere og ekstreme nettsteder (diplomatkilde 2012). En rapport fra det russiske senteret for informasjon og analyse (SOVA) viser til at Magas distriktsdomstol i april 2014 dømte et ingusjetisk opposisjonelt nettsted ved navn habar.org som ekstremistisk og forbudt fordi de skrev «offentlig og med vilje falsk informasjon om personer med offentlige stillinger i Ingusjetia». I en av artiklene skal nettstedet ha beskyldt Jevkurov for valgfusk i forbindelse med valget i 2011. SOVA mente det var feil å dømme nettstedet som ekstremistisk (SOVA 2014). I 2013 ble det uavhengige nettstedet ingusjetiaru.org dømt som ekstremistisk, med noenlunde samme begrunnelsen som ble brukt mot habar.org. SOVA mente at noen av uttalelsene til ingushetiaru.org kan ha vært ekstremistiske, men at det ikke begrunnet at hele nettstedet var ekstremistisk, slik domstolen fant. SOVA mente forbudet knyttet seg til at nettstedet er opposisjonelt (SOVA 2013). I 2012 skal nettstedene ri.online.ru og angusht.com ha blitt dømt som ekstremistiske. SOVA har vist til at begge nettstedene var i opposisjon til Jevkurov og skal ha

anklaget myndighetene blant annet for tortur og undertrykkelsen av opposisjonen. SOVA var ikke enig i at uttalelsene på nettstedene var ekstremistiske (SOVA 2012).

Når det gjelder situasjonen til kritiske bloggere, er det Landinfos inntrykk at det finnes et større antall uavhengige bloggere som skriver relativt fritt og kritisk. Landinfo har ikke funnet mange rapporteringer om reaksjoner mot kritiske bloggere. I juni 2011 ble Aleksei Dudko, en etnisk ukrainer som har konvertert til islam, dømt til seks år i fengsel for besittelse av narkotika og våpen. Dudko var en nær venn av den drepte opposisjonelle ingusjetiske forretningsmannen Magomed Jevloev. Hans blogginnlegg (under pseudonym) som dekket hendelser i Ingusjetia og Tsjetsjenia var fra tid til annen svært kontroversielle (Dzutsev 2011).

En annen blogger, Musa Abadiyev, ble i mars 2014 idømt bot på 100 000 rubler etter straffeloven § 282.1 for et innlegg om drapet på Sultan-Girei Kashagulgov (se del 6.2). Dommen var begrunnet med at bloggeren hadde forsøkt å vekke uvennskap og hat (Gantimurova 2014a).

6.4 ANDRE UTSATTE GRUPPER

Det har tidligere vært en rekke angrep på personer som oppfører seg «vestlig», og blant annet har det blitt rettet angrep mot personer som selger alkohol. Opprørere har tatt på seg ansvaret for slike angrep og har erklært at «kampen mot den sekulære levemåten vil fortsette» (Memorial 2008; Jamestown Foundation 2010; Kavkazkij-uzel u.å.). Landinfo har ikke rapporteringer om slike overgrep de siste par årene.

Imamer som følger den tradisjonelle/myndighetsgodkjente retningen av islam (i all hovedsak sufismen) har blitt utsatt for attentat. Ifølge eksperter på Ingusjetia er det trolig islamistiske opprørere som står bak slike angrep. Det er imidlertid en stund siden Landinfo har sett slike rapporteringer, hvilket kan ha sammenheng med at ingusjetiske opprørere har hatt et lavere aktivitetsnivå de senere år.

7. REFERANSER

Skriftlige kilder

- Akaev, V. (2010, 13 desember). The Conflict between Traditional Islam and Wahabism in the North Caucasus: Origins, Dynamics and the Means for its Resolution. I: Wilhelmsen, J. & Fatland, E. (Red.), *Chechen Scholars on Chechnya*. Oslo: NUPI. Tilgjengelig fra <http://www.nupi.no/Publikasjoner/Boeker-Rapporter/2010/Chechen-Scholars-on-Chechnya> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Akiev, T. (2014, 2. mars). Kommisija po adaptsii: perezagyrzka [Tilpasningskommisjonen: nyladning]. *Ekho Kavkaz*. Tilgjengelig fra <http://www.ekhokavkaza.mobi/a/25282154.html> [lastet ned 14. oktober 2014]
- Amnesty (2011a, 25. mars). Detained Ingush Activist Ill-Treated. *London: Amnesty*. Tilgjengelig fra <http://www.amnesty.org/en/library/asset/EUR46/016/2011/en/1bfa96e1-c694-4316-9bce-9122c13c1bd1/eur460162011en.pdf> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Amnesty (2011b, september). Man “disappeared” in North Caucasus. *London: Amnesty*. Tilgjengelig fra <http://www.amnesty.org/en/library/asset/EUR46/039/2011/en/a41648d2-5c40-4c15-aae6-c86575dc1743/eur460392011en.pdf> [lastet ned 26. september 2011] [lenke ikke lenger virksom]
- Amnesty (2011c, oktober). *Beaten up for speaking out. Attacks on Human Right Defenders and Journalists in the Russian Federation*. London: Amnesty. Tilgjengelig fra <http://www.amnesty.org/en/library/asset/EUR46/038/2011/en/9d8b29c1-a18f-4d86-8f75-5a885c75a3c0/eur460382011en.pdf> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Amnesty (2012a, 2. mars). A staff member of Ingushetian human rights NGO Mashr briefly “disappeared”; others facing growing pressure. *London: Amnesty*. Tilgjengelig fra <http://www.amnesty.org/es/library/asset/EUR46/009/2012/en/8554b646-89c2-4bd8-bd91-1065b6cad98d/eur460092012en.pdf> [lastet ned 20. oktober 2014]
- Amnesty (2012b, 19. juni). *The circle of injustice: security operations and human rights violations in Ingushetia*. London: Amnesty. Tilgjengelig fra http://www.amnestyusa.org/sites/default/files/3680_ingushetia_cover_contents_web.pdf [lastet ned 11. september 2014]
- Batsaeva, M. (2011, 1. april). DDOS-attack upon “Voice of Ingushetia” website. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://eng.kavkaz-uzel.ru/articles/16574> [lastet ned 22. oktober 2014]
- Belkharoev, V. (2011, 29. desember). Head of alternative parliament released in Ingushetia. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://eng.kavkaz-uzel.ru/articles/19512/> [lastet ned 21. oktober 2014]
- Bigg, C. (2008, 3. oktober). Red flags hint at brewing civil war in Ingushetia. *RFE/RL*. Tilgjengelig fra http://www.rferl.org/content/Red_Flags_Civil_War_Ingushetia/1293701.html [lastet ned 31. oktober 2014]
- Bigg, C. (2009, 19. juni). Five Years After Nazran, Ingushetia Still Plagued By Militant Violence. *RFE/RL*. Tilgjengelig fra http://www.rferl.org/content/Five_Years_After_Nazran_Ingushetia_Still_Plagued_By_Militant_Violence/1758428.html [lastet ned 31. oktober 2014]
- Borchrevink, A. (2007). *Den usynlige krigen. Reiser til Tsjetsjenia, Ingusjetia og Dagestan*. Oslo: Cappelen Damm.

- Crisis Group (2012, 19. oktober). *The North Caucasus: The challenges of integration (II), islam, the insurgency and counter-insurgency*. Brussel: Crisis Group. Tilgjengelig fra <http://www.crisisgroup.org/en/regions/europe/north-caucasus/221-the-north-caucasus-the-challenges-of-integration-ii-islam-the-insurgency-and-counter-insurgency.aspx> [lastet ned 10. september 2014]
- Crisis Group (2013, 6. september). *The North Caucasus: The challenges of integration (III), governance, elections, rule of law*. Brussel: Crisis Group. Tilgjengelig fra <http://www.crisisgroup.org/~media/Files/europe/caucasus/226-the-north-caucasus-the-challenges-of-integration-iii-governance-elections-rule-of-law.pdf> [lastet ned 9. september 2014]
- Dzutsev, V. (2011, 15. juni). Despite Yevkurov's Best Efforts, Prospects for Peace in Ingushetia Remain Dim. *Eurasia Daily Monitor*, 8(115). Tilgjengelig fra http://www.jamestown.org/single/?no_cache=1&tx_ttnews%5Btt_news%5D=38052&tx_ttnews%5BbackPid%5D=512 [lastet ned 31. oktober 2014]
- Dzutsev, V. (2014, 4. august). Russian economist denounces Yevkurov's record in Ingushetia. *Jamestown Foundation*. Tilgjengelig fra http://www.jamestown.org/programs/nc/single/?tx_ttnews%5Btt_news%5D=42712&tx_ttnews%5BbackPid%5D=24&cHash=3408f8995d24ca1e93da2240d5a255e0 [lastet ned 14. august 2014]
- Fuller, L. (2014, 18. april). Ingush human rights activist unfazed by reports death squad closing in on him. *RFE/RL*. Tilgjengelig fra <http://www.rferl.org/content/caucasus-report-ingushetia-mutsolgov-ingushetia/25354823.html> [lastet ned 20. oktober 2014]
- Freedom House (2011). *Nations in Transit 2011 – Russia*. Freedom House. Tilgjengelig fra <http://www.freedomhouse.org/images/File/nit/2011/NIT-2011-Russia.pdf> [lastet ned 7. oktober 2011] [lenke ikke lenger virksom]
- Gantimurova, T. (2011, 30. mars). Operation against militants in Ingushetia was prepared secretly from local law enforcers. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://southosetia.eng.kavkaz-uzel.ru/articles/16611/> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Gantimurova, T. (2014a, 20. mars). Ingush court fines blogger Musa Abadiev by 100 000 rubles. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://eng.kavkaz-uzel.ru/articles/27605/> [lastet ned 22. oktober 2014]
- Gantimurova, T. (2014b, 2. april). Mothers of Ingushetia residents killed in Plievo demand to bring to justice persons responsible for their sons' deaths. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://eng.kavkaz-uzel.ru/articles/27724/> [lastet ned 10. september 2014]
- Hammarberg, T. (2009, 24. november). *Report by Thomas Hammarberg, Commissioner for Human Rights of the Council of Europe. Following his visit to the Russian Federation (Chechen republic and the Republic of Ingushetia) on 2-11 September 2009*. Strasbourg: Council of Europe. Tilgjengelig fra <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1543437&Site=CommDH&BackColorInternet=FEC65B&BackColorIntranet=FEC65B&BackColorLogged=FFC679> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Hunafa.com (2014, 18. juni). O sjakhade amira mudzjakhidov Viljata Galgajtsje [Om martyrdøden til emiren av mujahedin og Vilajat Galgajtsje]. *Hunafa.com*. Tilgjengelig fra <http://hunafa.com/?p=17467> [lastet ned 27. august 2014]
- HRW, dvs. Human Rights Watch (2008, juni). *As if they fell from the sky. Counterinsurgency, Rights Violations, and Rampant Impunity in Ingushetia*. New York: HRW. Tilgjengelig fra http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/russia0608_1.pdf [lastet ned 31. oktober 2014]
- Jamestown Foundation (2007, 27. september). Ingushetia: More attacks on servicemen, kidnappings by security forces. *North Caucasus Analysis, Volume 8, Issue 7*. Tilgjengelig fra http://www.jamestown.org/programs/nca/single/?tx_ttnews%5Btt_news%5D=4440&tx_ttnews%5BbackPid%5D=189&no_cache=1 [lastet ned 4. juli 2011] [lenke ikke lenger virksom]

- Jamestown Foundation (2010, 7. januar). New year brings no peace to the North Caucasus. *Eurasia Daily Monitor*. Tilgjengelig fra http://www.jamestown.org/programs/ncw/single/?tx_ttnews%5Btt_news%5D=35891&tx_tnews%5BbackPid%5D=24&cHash=aba3adecf6 [lastet ned 31. oktober 2014]
- Jane's World Insurgency and Terrorism (2013, 24. september). *Imarat Kavkaz*. Colorado: IHS Jane's. [Elektronisk abonnementsjeneste]
- Kavkazkij-uzel (u.å.). Ingusjetia: khronika teraktov obstrelov pokhisitsjenij [Ingusjetia: krønike over angrep, skyteepisoder og bortføringer]. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://ingushetia.kavkaz-uzel.ru/articles/122475> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Kavkazkij-uzel (2010, 15. januar). Ingusjetia, Tsjetsjnia i Dagestan: god nesbyvsjiksija nadezjd [Ingusjetia, Tsjetsjenia og Dagestan: året av ikke oppfylte håp]. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://northdistrict.kavkaz-uzel.ru/articles/163994> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Kavkazkij-uzel (2011, 24. januar). Armed confrontations in Northern Caucasus: 1710 victims in 2010. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://eng.kavkaz-uzel.ru/articles/15913/> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Kavkazkij-uzel (2012, 12. januar). V khode vooruzjennogo konflikta na Severnom Kavkaze v 2011 godu pogibli i byli raneny 1378 tsjelovek [I løpet av den væpnede konflikten i Nord-Kaukasus i 2011 ble 1378 mennesker drept og skadet]. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://www.kavkaz-uzel.ru/articles/198756/> [lastet ned 22. august 2014]
- Kavkazkij-uzel (2013a, 16. januar). V Dagestane v vooruzjennom konflikte v 2012 godu ubity i raneny 695 tsjelovek [I Dagestan i den væpnede konflikten i 2012 ble 695 personer drept og såret]. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://www.kavkaz-uzel.ru/articles/218698/> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Kavkazkij-uzel (2013b, 16. januar). V Tsjetsjne za 2012 god zjertvami vooruzjennovo konflikta stali ne menee 174 tsjelovek [I Tsjetsjenia for året 2012 var antall offer for den væpnede konflikten minst 174 personer]. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://www.kavkaz-uzel.ru/articles/218735/> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Kavkazkij-uzel (2013c, 17. januar). V Ingusjetii za 2012 god zjertvami vooruzjennovo konflikta stali 167 tsjelovek [I Ingusjetia i 2012 var 167 personer offer for den væpnede konflikten]. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://www.kavkaz-uzel.ru/articles/218208/> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Kavkazkij-uzel (2013d, 21. januar). V 2012 godu zjertvami vooruzjennovo konflikta na Severnom Kavkaze stali 1225 tsjelovek [I 2012 ble 1225 personer offer for den væpnede konflikten i Nord-Kaukasus]. Tilgjengelig fra <http://www.kavkaz-uzel.ru/articles/218946/> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Kavkazkij-uzel (2013e, 25. desember). Amnistirovannij sjitel ingusjskogo selenija Arshti podozrevaetsja v obstrele silovikov [Amnestert innbygger av den ingusjetiske byen Arshti mistenkt for attentat mot sikkerhetsstyrker]. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://www.kavkaz-uzel.ru/articles/235696/> [lastet ned 13. oktober 2014]
- Kavkazkij-uzel (2014a, 31. januar). Na Severnom Kavkaze v 2013 godu pogibli bolsje mirnykh grazhdan, no obsjtsje tsjislo zjert snisilos [In the North Caucasus in 2013 killed more civilians, but the total number of victims has decreased]. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://www.kavkaz-uzel.ru/articles/237461> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Kavkazkij-uzel (2014b, 22. mars). Two persons killed in special operation in Ingushetia. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://eng.kavkaz-uzel.ru/articles/27629/> [lastet ned 19. september 2014]
- Kavkazkij-uzel (2014c, 28. mai). Ingush leader promises to punish relatives of militants who refuse to surrender. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://eng.kavkaz-uzel.ru/articles/28266> [lastet ned 21. august 2014]

- Kavkazkij-uzel (2014d, 19. juli). Junus bek-Jevkurov: ja by poekhal v Ukrainy zasjtsjat tekh kogo tam ubivajut, unizjajut, unitsjozjajut [Junus bek-Jevkurov: jeg ville dra til Ukraina for å beskytte dem som blir drept, ydmyket og ødelagt]. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://www.kavkaz-uzel.ru/articles/246079/> [lastet ned 21. august 2014]
- Kavkazkij-uzel (2014e, 21. oktober). Terroristitsjeskie akty, soversjennye terroristami-smertnikami na territorii RF [Terrorhandlingar begått av selvmordsbombere på territoriet til den russiske føderasjon]. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://www.kavkaz-uzel.ru/articles/224438/> [lastet ned 22. oktober 2014]
- Kommersant (2013, 14. februar). Former Ingush deputy minister killed as terrorist suspect. Tilgjengelig via RIA Novosti <http://en.ria.ru/papers/20130214/179463451/Russian-Press---Behind-the-Headlines-February-14.html> [lastet ned 21. oktober 2014]
- Kozulin, Y. (2011). *RwB: freedom of press in Dagestan and Chechnya is no better*. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://www.eng.kavkaz-uzel.ru/articles/18382/> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Landinfo (2008, 6. desember). *Ingusjetia og sikkerhetssituasjonen*. Oslo: Landinfo.
Notatet er unntatt offentlighet, men er tilgjengelig i utlendingsforvaltningens interne database for landkunnskap.
- Landinfo (2014, 15. mai). *Tsjetsjenia: Sikkerhetssituasjonen*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra http://www.landinfo.no/asset/2879/1/2879_1.pdf [lastet ned 1. september 2014]
- Markedonov, S. (2010, november). *Radical Islam in the North Caucasus. Evolving Threats, Challenges, and Prospects*. Washington, D.C.: CSIS. Tilgjengelig fra http://csis.org/files/publication/101122_Markedonov_RadicalIslam_Web.pdf [lastet ned 31. oktober 2014]
- Marty, D. (2009, 29. september). *Situation in the North Caucasus Region: security and human rights*. Strasbourg: Council of Europe, Committee on Legal Affairs and Human Rights. Tilgjengelig fra http://assembly.coe.int/CommitteeDocs/2009/ajdoc43_2009.pdf [lastet ned 31. oktober 2014]
- McGregor A. (2006, 2. juni). Islam, Jamaats and the Implications for the North Caucasus – Part 1. *Terrorism Monitor*, 4(11). Tilgjengelig fra http://www.jamestown.org/programs/gta/single/?tx_ttnews%5Btt_news%5D=789&tx_ttnews%5BbackPid%5D=181&no_cache=1 [lastet ned 31. oktober 2014]
- Memorial (u.å.). *Statistika pokhisjtsjenij i ubijstv v Tsjetsjne i Ingusjetij* [Statistikk på kidnappinger og drap i Tsjetsjenia og Ingusjetia]. Moskva: Memorial. Tilgjengelig fra <http://www.memo.ru/hr/hotpoints/N-Caucas/misc/razr/razr.htm> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Memorial (2008, april). *Report by the Memorial Human Rights Centre dedicated to the new round of consultations between the EU and Russia (Ljubljana, April 16, 2008)*. Moskva: Memorial. Tilgjengelig fra <http://www.memo.ru/2008/04/18/1804083.html> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Memorial (2009, oktober). *Bulletin of the Memorial Human Rights Center. Situation in the North Caucasus conflict zone: analysis from the human rights perspective. Spring 2009*. Moskva: Memorial. Tilgjengelig fra <http://www.memo.ru/eng/news/2009/10/08/0810095.doc> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Memorial (2010a). *Ingushetia: First Detentions and Disappearances of People after the Terrorist Act in Vladikavkaz*. Moskva: Memorial. Tilgjengelig fra <http://www.memo.ru/eng/news/2010/09/16/1609102.htm> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Memorial (2010b). *The System of Impunity in the North Caucasus (2009-2010) – How Does it Function? Abductions and Disappearances of people in the North Caucasus in 2009. Sabotage of investigation of criminal cases in 2009-2010*. Moskva: Memorial. Tilgjengelig fra <http://www.memo.ru/eng/news/2010/10/18/doc.pdf> [lastet ned 31. oktober 2014]

- Memorial (2011, 7. april). Ingush Journalist Warned About Inadmissibility of Infringement of Anti-extremism Law. *Moskva: Memorial*. Tilgjengelig fra <http://www.memo.ru/eng/news/2011/04/08/0804111.html> [lastet ned 22. oktober 2014]
- Memorial (2012, 5. mars). Ingushetia: Employee of human rights organisation disappears for 15 hours. *Moskva: Memorial*. Tilgjengelig fra <http://www.memo.ru/eng/news/2012/03/13/1303123.html> [lastet ned 21. oktober 2014]
- Memorial (2013). Memorial Human Rights Centre Bulletin. Human rights activist appraisal of the situation in the North Caucasus conflict zone. Winter 2012-2013. *Moskva: Memorial*. [Rapporten er ikke lenger tilgjengelig på internet].
- Memorial (2014, 10. april). Ингушетия: спецоперация Плиев – боестолкновение или карательная операция [Ingusjetia: spesialoperasjon i Pliev – sammenstøt eller straffereaksjon]. *Memorial*. Tilgjengelig fra <http://www.memo.ru/d/194277.html> [lastet ned 1. oktober 2014]
- Mendelson, S.E., Malarkey, M. & Moore, L. (2010, 14. januar). *Violence in the North Caucasus. 2009: A Bloody Year*. Washington D.C.: CSIS (Center for Strategic and International Studies). Tilgjengelig fra <http://csis.org/publication/violence-north-caucasus-5> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Mikalchenko, L. (2011, 28. mars). "Dosh" magazine: in Ingushetia Evkurov is trusted less than Zyazikov was. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://adygea.eng.kavkaz-uzel.ru/articles/16549/> [lastet ned 31. oktober 2014]
- RFE/RL, dvs. Radio Free Europe/Radio Liberty (2009, 30. oktober). Violence pervades Ingushetian president's first year in office. *RFE/RL*. Tilgjengelig fra http://www.rferl.org/content/Violence_Pervades_Ingushetian_Presidents_First_Year_In_Office/1865178.html [lastet ned 31. oktober 2014]
- RFE/RL (2010, 14. juni). FSB Captures "Legendary" Ingush Field Commander. *RFE/RL*. Tilgjengelig fra http://www.rferl.org/content/FSB_Captures_Legendary_Ingush_Field_Commander/2071011.html [lastet ned 31. oktober 2014]
- RFE/RL (2011a, 11. mars). Riyadus Salikhiin Claims Responsibility for Moscow Blast. *RFE/RL*. Tilgjengelig fra http://www.rferl.org/content/riyadus_salikhiin_moscow_blast/2335402.html [lastet ned 31. oktober 2014]
- RFE/RL (2011b, 23. mars). Ingushetia Opposition Activist Beaten, Detained. *RFE/RL*. Tilgjengelig fra http://www.rferl.org/content/ingushetia_opposition_activist_detained/2347829.html [lastet ned 31. oktober 2014]
- RFE/RL (2011c, 29. april). Is Moscow's Ingushetia Strategy Working? *RFE/RL*. Tilgjengelig fra http://www.rferl.org/content/caucasus_report_is_moscows_ingushetia_strategy_working/16798245.html [lastet ned 31. oktober 2014]
- RFE/RL (2013a, 29. juli). Ingushetian authorities step up pressure on respected cleric. *RFE/RL*. Tilgjengelig fra <http://www.rferl.org/content/ingushetia-cleric-chumakov/25060189.html> [lastet ned 21. oktober 2014]
- RFE/RL (2013b, 1. august). Ingush insurgency commander affirms support for embattled cleric. *RFE/RL*. Tilgjengelig fra <http://www.rferl.org/content/caucasus-report-ingushetia-insurgency/25063622.html> [lastet ned 31. oktober 2014]
- RFE/RL (2013c, 15. oktober). Ingush separatist commander convicted, jailed for life. *RFE/RL*. Tilgjengelig fra <http://www.rferl.org/content/caucasus-rebel-taziyev-jail-umarov/25137935.html> [lastet ned 27. august 2014]

- RIA Novosti (2006, 29. mai). Gunman sought for 2004 Ingushetia attack arrested in Kazakhstan. *RIA Novosti*. Tilgjengelig fra <http://en.rian.ru/russia/20060529/48760872.html> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Sechin, A. (2011, 11. februar). Magomed Yevloev's brother and sister were unaware about his plans to become suicide bomber, their father says. *Kavkazkij-uzel*. Tilgjengelig fra <http://www.eng.kavkaz-uzel.ru/articles/16116/> [lastet ned 31. oktober 2014]
- SOVA, dvs. Center for information and analysis (2012, 28. november). *V Ingusjetii priznany ekstremistskimi dva oppozitsionikh sajta [I Ingusjetia er to opposisjonelle nettsteder kjent som ekstremistiske]*. Moskva: SOVA. Tilgjengelig fra <http://www.sova-center.ru/misuse/news/persecution/2012/11/d25904/> [lastet ned 31. oktober 2014]
- SOVA (2013, 4. april). *V Ingusjetii zapresjtsjen oppozitsionnyj sajt [I Ingusjetia er opposisjonell nettside forbudt]*. Moskva: SOVA. Tilgjengelig fra <http://www.sova-center.ru/misuse/news/persecution/2013/04/d26823/> [lastet ned 22. oktober 2014]
- SOVA (2014, 19. mai). *Misuse of anti-extremism in April 2014*. Moskva: SOVA. Tilgjengelig fra <http://www.sova-center.ru/en/misuse/news-releases/2014/05/d29563/> [lastet ned 22. oktober 2014]
- Vatchagaev, M. (2007, august). *The Ingush Jamaat: Identity and resistance in the North Caucasus*. Washington D.C.: The Jamestown Foundation. Tilgjengelig fra <http://www.jamestown.org/uploads/media/Jamestown-VachagaevJamaat.pdf> [lastet ned 31. oktober 2014]
- Vatchagaev, M. (2009, 13. november). Ingushetia's president loses his luster in his first year in office. *Eurasia Daily Monitor*, 6(210). Tilgjengelig fra http://www.jamestown.org/single/?no_cache=1&tx_ttnews%5Btt_news%5D=35731 [lastet ned 31. oktober 2014]
- Vatchagaev, M. (2013a, 1. august). Popular cleric poses a threat to Ingushetia's leader. *Eurasia Daily Monitor*, 10(142). Tilgjengelig fra http://www.jamestown.org/single/?tx_ttnews%5Btt_news%5D=41209&no_cache=1 [lastet ned 31. oktober 2014]
- Vatchagaev, M. (2013b, 6. september 2013). Was top Ingush official targeted by new insurgent leader? *North Caucasus Analysis*, 14(16). Tilgjengelig fra http://www.jamestown.org/single/?tx_ttnews%5Btt_news%5D=41330&no_cache=1 [lastet ned 14. oktober 2014]
- Vatchagaev, M. (2014, 29. mai). Leader of Ingushetia's rebels reportedly killed in special operation. *Eurasia Daily Monitor*, 11(100). Tilgjengelig fra http://www.jamestown.org/regions/thecaucasus/single/?tx_ttnews%5Btt_news%5D=42436&tx_ttnews%5BbackPid%5D=54&cHash=28622adf070a37860ffd7f696dd5982d [lastet ned 14. oktober 2014]
- Wikipedia (sist endret 7. august 2014). *Ingushetia*. Tilgjengelig fra <http://en.wikipedia.org/wiki/Ingushetia> [lastet ned 13. august 2014]
- Yarlykapov, A. (2007, 5. juni). Separatism and Islamic extremism in the ethnic republics of the North Caucasus. *Russian Analytical Digest* (22). Tilgjengelig fra <http://www.isn.ethz.ch/isn/Digital-Library/Publications/Detail/?fecvnodeid=110627&ord588=grp1&fecvid=33&ots591=0C54E3B3-1E9C-BE1E-2C24-A6A8C7060233&lng=en&id=31618> [lastet ned 31. oktober 2014]

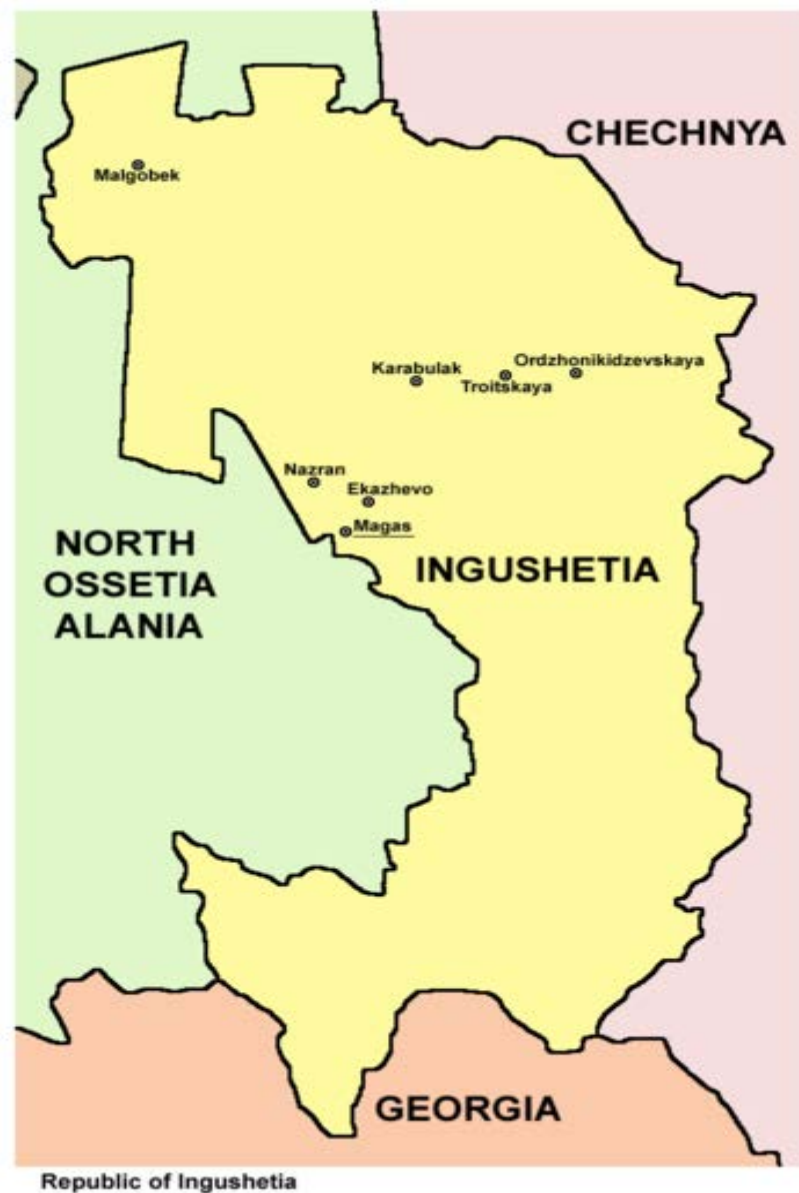
Muntlige kilder

- Diplomatkilde (2012). Rapport unntatt offentlighet.
- Diplomatkilde (2013a). Rapport unntatt offentlighet.
- Diplomatkilde (2013b). Rapport unntatt offentlighet.

- Ganusjkina, Svetlana. Leder av den russiske NGOen Civic Assistance og styremedlem i menneskerettighetsorganisasjonen Memorial. Intervju februar 2010.
- HRW, dvs. Human Rights Watch, ved representant. Intervju i Moskva februar 2010.
- Internasjonal organisasjon. Intervju i Moskva oktober 2012.
- Caucasian Knot (kavkazkij-uzel), ved journalist. Intervju i Moskva i februar 2010.
- Mashr, ved leder Magomed Mutsolgov. Intervju i Ingusjetia juni 2009.
- Memorial, møte november 2011.
- Memorial i Ingusjetia. E-post januar 2014 og oktober 2014.
- Redaktør i Caucasian Knot. Møte i Moskva 30. oktober 2013.
- Russisk menneskerettighetsorganisasjon. E-post 23. mars 2011, 25. mai 2011, 30. mai 2011.
- Al-Shishani, Murad. Møte i Landinfo 24. mars 2011.
- SRJI, dvs. Stitching Russian Justice Initiative, ved representant. Intervju i Moskva februar 2010.

8. VEDLEGG

8.1 VEDLEGG 1 – KART OVER INGUSJETIA

Kilde: Wikimedia Commons. Tilgjengelig fra <http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Ingush03.png> [lastet ned 4. november 2014]

8.2 KART OVER NORD-KAUKASUS

Kilde: International Crisis Group (2012).